

Bārs ar Āzijas ēdienkarti

„Te realizēts mans ilgi lolotais sapnis. Ārkārtējās situācijas sākumā suši piegādājām mājās, bet nu sākusies arī rosība kafējnicā,” saka Kuldīgas jaunā suši bāra *Hercogs* īpašnieks Pēteris Silarājs.

P.Silarājs ir ventspilnieks, kurš trešo gadu dzīvo Kuldīgā. Kā ēdināšanas speciālists viņš savulaik uzaicināts stādīt restorānā *Metropole* par šefpavāru. Tikko izglītību ieguvušajam jauniešim tā bijusi brīnišķīga pieredze. Pēc tam viņš kādu laiku strādājis Vācijā, tad atgriezies *Metropolē*. Bijis šefpavārs arī kafējnicā *Kursas zeme*, bet aprīlī

Baznīcas ielā 32 atvēris savu suši bāru. Telpas tur piedāvājuši izlaušanās istabas veidotāji Matīss Uplejs un Mārtiņš Puķe, ar kuriem Pēteris strādājis ciešā sadarbībā.

Bārā strādā astoņu cilvēku komanda. Vairums ir kuldīdznieki, ar kuriem kopā strādāts jau iepriekš. „Jauni, dzīvespriecīgi un smaidīgi – tādi esam!” par

darbiniekiem saka P.Silarājs.

Telpās ir 22 vietas, ārpusē uz terasītes – 16. Telpas iekārtotas, sadarbojoties komandai, ir plāns rīkot arī dzīvās mūzikas vakarus un citus pasākumus. Jau šovakar 20.00 tur muzicēs ģitārists Aivars Konutis.

Jolanta Hercenberga
Alberta Dintera foto

Pielikums

RADĶŠĀ Kuldīga

- ❖ Literatūras gada balva dzejā Jānim Vādonam.
- ❖ Muzeja krājums pārcelts uz agrāko banku.
- ❖ Arhitektu diskusija: kā ļaut dzīvot vecpilsētai.
- ❖ Dziedātāja, mūzikas skolotāja Amanda Gertnere.
- ❖ Floristes Ances Blūmas neparastā kompozīcija.

Meklējiet iekšlapās!

Ierobežojumi mazināti, bet piesardzību zaudēt nedrīkst.

➔ 2. lpp.

Eksāmenu laiks sācies.

➔ 3. lpp.

Skrundas novada aprūpes namā *Valtaiķi Anna Dalke* sagaidījusi 100. dzimšanas dienu.

➔ 4. lpp.

„Mēs esam tie laimīgie, kuriem visa zeme atrodas Vārmē,” saka *Ezergaļu* saimnieki **Iveta** un **Dzintars Erdmaņi**. Viņi kopj ap 1100 hektāru. Pērn modernizēta graudu kalte.

➔ 6. lpp.

OTRDIEN, 9. jūnijā:

- Maras muiža pandēmijas laikā.
- Oskars Vītolis – jalgavnieks ar Kuldīgas saknēm.
- Kabilē pieturai grib nojumi.
- Jaunieši īsteno savus projektus.
- Ko māca suņu skolā.
- Konkursi brīvbrīdim.

REDZĒJUMS

Pārvarēt sevi

Alberts Dinters

Pēc atgriešanās dzimtajā Kuldīgā mani pārsteidza tas, cik ļoti daudz man pazīstamu cilvēku nolēmuši iestāties Zemessardzē. Tā vienkārši. Aizgājuši un pieteikušies. Bet ir arī ļoti daudzi paziņas, kuri vēl par to domā, jo nav skaidrības, vai viņi tiešām to vēlas.

Šo piesardzību var saprast, jo sarunā ar Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes štāba sabiedrisko attiecību speciālisti Lāsmu Fūrmani top skaidrs – tās ir kā otrās laulības. Ja devi jāvārdu, tad uz mūžu.

„Nav nekā labāka par to izjūtu, kad esi ticis sev pāri par spīti visam.”

Ko darīt, ja tomēr saproti, ka tas nav tas, ko vēlies? Vēl jo vairāk, ja bez pamēģināšanas esi iestājies profesionālajā dienestā un aizgājis no iepriekšējā darba?

Iznāk muļķīga situācija. Šobrīd interesentiem valsts piedāvā vispirms sevi pārbaudīt un saprast, vai to vēlies, vai to vari. Proti, vēl līdz 25. jūnijam ir iespēja pieteikties rezervistu mācībām Alūksnē, kur iegūtās zināšanas pēcāk noderēs, ij stājoties Zemessardzē, ij piesakoties profesionālajam dienestam. Lai arī ir grūti brīži, nav nekā labāka par biedru, kurš tevi paņem aiz čupra, uzstutē kājās, uzmundrina, un viss turpinās. Nav nekā labāka par to izjūtu, kad esi ticis sev pāri un nonācis galā.

Rezervistu militārās mācības kursam pieteikušies 45 pretendenti, no kuriem 35 pārbaudi jau izgājuši un atzīti par derīgiem. Latvijas armija šogad plāno apmācīt līdz 60 rezervistu. Skaitlis aug. Virzāties uz visaptverošas valsts aizsardzības koncepciju, kuras mērķis ir padziļināt visu institūciju sadarbību, radīt efektīvu publisko un privāto partnerību, paaugstināt izpratni par iespējām aizsargāt sevi, ģimeni un valsti, kā arī izstrādāt sabiedrības pašorganizēšanās paņēmienus krīzes gadījumam. Īsāk sakot, ja būs nepatīkšanas, katrs zinās, kas un kā jādara. Piemērs nav tālu jāmeklē. Nedaudz aizmirstais karš Ukrainā, kur nebūt nekā nav beidzies.

Ja tu domā par stāšanos Zemessardzē vai profesionālajā dienestā, šī ir iespēja uz savas ādas pārbaudīt, vai tu to vēlies un vari.

LASĪTĀJS JAUTĀ

Diemžēl pēc likuma dzērājs jāved mājās

Kāda Kurmāles pagasta *Aleju* iemītniece uzskata, ka ir nepareizi uz ielas savāktos dzērājus policijai nogādāt mājās. Viņa novērojusi, ka daudzi alkohola cienītāji, tostarp viņas kaimiņš, to izmanto nelietīgi.

„Es redzu, ka manu kaimiņu Aigaru policija uz mājām atved vairākas reizes nedēļā,” stāsta sieviete. „Uzraksta protokolu, uzliek naudas sodu, bet ko tad tas dod? Naudas viņam nav, īpašumu nav – sodu nekādi nepiedzīt. Viņš to saprot, izguļas un iet atkal uz pilsētu dzert – zina, ka par velti tiks atgādāts mājās. Policistiem tas ir arī pazemojoši, ka viens tāds dzērājs jāvadā. Vai nav iespējams ko mainīt?”

Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns skaidro, ka situācija diemžēl tāda ir un pagaidām neko mainīt nevarot. „Pēc likuma, ja cilvēks ir tādā alkohola reibumā, ka pats nav spējīgs paiet, mums viņš jānogādā dzīvesvietā. Ja pārdzēries tā, ka ir komā, vedam uz neatliekamo medicīnisko palīdzību, bet pēc tam vienalga uz mājām. Konkrētais vīrietis, par kuru zvana kaimiņiene, ir rekordists – viņam ir vairāk nekā 100 protokolu.

Ne tikai pie mums, bet arī citās pilsētās ir tādas situācijas. Tie, kuri alkoholu lieto regulāri, nav atbildīgi – nedzīvo šajā realitātē. Kad piebraucam, viņi jau sauc: „O, vedis mājās!” Es varu būt dusmīgs, bet man darbs jādara tā, kā likums paredz. Mēs arī nevaram viņus bezpalīdzīgā stāvoklī atstāt uz ielas. Ja notiks nelaime, policiju vainos bezdarbībā. Vēl grūtāk ir ar tiem, kuriem nav dzīvesvietas, – meklējam, kur izmitināt. Diemžēl pašvaldības policijas resursi šādi tiek tērēti, un atpakaļ tos neatgūt.

Ir domāts par atskurbtuvi Kuldīgā. Pēc reģionālās reformas, kad novads būs lielāks, tas varētu tikt īstenots. Būs izmaksas, jo kādam tur jādežurē, bet tas varētu būt lētāk nekā kādu alkohola mīļotāju regulāri vadāt uz mājām.”

Jolanta Hercenberga

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Raža jāsadala un jāpārdod ik pa laikam. Noteikti nedrīkst riskēt un visu pārdot sezonas sākumā vai beigās. Finansists vienmēr saka, lai aizmirstam par to, kas pārdots: ja pārdevām, tātad vajadzēja naudu. Tas darījums, kas jau noslēgts, ir jāaizmirst,” saka Vārmes zemkopis Dzintars Erdmanis.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Daļa Covid-19 dēļ ieviesto ierobežojumu jūnijā tiek atcelta vai mīkstināta, bet epidemiologi un citi ārsti bažijas, ka tas ir pārāgri. Kā šķiet jums?

Aija Veckunga, pensionāre: – Es baidos, tādēļ ar cilvēkiem nesatiekos. Pastaigājos pa pilsētas klusākajām vietām. Māsas dzīvo citās pilsētās, un pie viņām nevaru aizbraukt, jo ir bail būt sabiedriskajā transportā. Domāju, ka ierobežojumus var atcelt, bet katram jādomā par savu veselību. Ja baidies, nevajag iet, kur pulcējas citi. Ja cilvēki paši būs uzmanīgi, viss būs kārtībā. Vēl es domāju, ka ar katru notiks tas, kas viņam lemts.

Andris Guļāško, mācās tehnikumā: – Man sajūta tāda, ka mūs *čakarē*. Tas viss uztaisīts mākslīgi, un kādam noteikti tā ir izdevīgi. Saslimšana noteikti ir, bet uz to varētu aizvērt acis – nebūtu jātaisa tāda ažiotaža. Ar to varētu sadzīvot bez jebkādiem ierobežojumiem.

Santa Jēkabsons, pārdevēja-kasiere: – Es domāju, ka epidemiologu bažām nav pamata. Jau labu laiku vairs nebūtu jāuztraucas, vismaz mazpilsētā noteikti ne. Es strādāju veikalā, ievērojam visus norādījumus, izmantojam dezinfekcijas līdzekļus. Ik dienu satiekamies ar ļoti daudziem. Neviens jau nav pasargāts, bet neviens pārdevējs nav saslimis. Ja Dievs sargā, tad viss kārtībā.

Sintija Miesniece, uzņēmēja:

– Man liekas, ka viss ir stipri pārspīlēts. Sākumā bailes bija, bet nu jau cilvēki ar situāciju apraduši un bail vairs nav. Labi, ka atsākas sabiedriskā dzīve. Es turpinu distancēties, dezinficēt rokas, bet atsāku arī iet cilvēkos. Man Liepājas ielā ir veikals *Sisi mode* – mēnesi tas bija slēgts, bet nu atsākam strādāt.

Aivis Ziemelis, tālbraucējs:

– Domāju, ka viss atkarīgs no katra imūnsistēmas. Vasarā visiem tā ir stiprāka. Ja nāks otrais saslimšanas vilnis, tad rudenī. Šobrīd ierobežojumi nav vajadzīgi – varam satīties, sarokoties. Jādomā par ekonomiku, kas tiek grauta. Ja vēl ilgi šitā turpināsies, te vairs nekā nebūs. Vajadzētu tagad atcelt, lai ekonomika atkopjas.

Solvita Galviņa, ir dienestā:

– Man pašai bažu nav, bet droši vien kāda piesardzība vēl ir nepieciešama. Es domāju, ka var iet cilvēkos un apmeklēt pasākumus.

Jolanta Hercenberga
Alberta Dintera foto

MANUPRĀT

Senas rētas uzplēš no jauna

Nesen izlasīju agrākās ASV pirmās lēdijas Mišelas Obamas memuārus *Izaugt*. Patika autores interesantās valodas dēļ, un varēju padziļināt izpratni par to, kāda netaisnība ilgu gadu valdījusi pret melnādainajiem cilvēkiem ASV. Atsevišķas skolas melnādainajiem un baltajiem. Darbs, kas piemērots melnādainajiem, un tāds, ko var uzticēt tikai baltajiem. Rasisms. Šobrīd, skatoties, kā vairākās ASV pilsētās grautiņos tiek dauzīti veikalu skatlogi, dedzinātas mašīnas, notiek vardarbīgas sadursmes ar policiju, raisās divējādas izjūtas. To visu izraisījusi situācija, kurā nelaimīgā kārtā baltais policists, aizurot afroamerikāni Džordžu Floidu, viņu nogalinājis. Aizturētā noziegums – neliels. Man gribas ticēt, ka policistam tā bija slepkavība bez iepriekšēja nolūka. Šis gadījums uzplēsis seno brūci aizvainojumam par gadsimtos vienai rasei pāri darīto, un cilvēki ir gatavi teju vai sagraut valsti, lai parādītu, ka šāda attieksme ādas krāsas vai citu atšķirību dēļ vairs nav pieļaujama. Arī pašreizējā ASV prezidenta Donalda Trampa nostāja neviens mieru. Es esmu pret vardarbību, bet tikpat lielā mērā esmu arī pret klaju netaisnību. Protesti ir pamatoti. Tumšādainajiem joprojām ir sliktāka veselības aprūpe, viņi ir nabadzīgāki, dzīvo saspīestāk, arī Covid-19 upuru skaits starp viņiem ir lielāks.

Jolanta Hercenberga

Kurzemnieks

Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567,

redakcija@kurzemnieks.lv.

Žurnālisti: Daina Tafelberga – 63350563,

daina.tafelberga@gmail.com;

Jolanta Hercenberga – 63350568, jolantah99@gmail.com;

Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv;

Inguna Spuleniece – 63350565, inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv;

Lāsma Reimane – 63350568, reimane.lasma@gmail.com;

Inta Jansone – 63324881, inta.jansone@kurzemnieks.lv.

Literārā redaktore Dina Poriņa – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv.

Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv,

Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400.

Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta.

Iespiests SIA Poligrāfijas grupa „Mūkusalā” Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.

Metiens – 3026.

Sācijas eksāmenu laiks

Šonedēļ 12. klašu skolēniem ar centralizēto eksāmenu svešvalodā sācies eksāmenu laiks.

ATŠKIRĪGI NO CITIEM GADIEM

Kuldīgas novadā, ieskaitot Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma audzēkņus, angļu valodā eksāmenu kārtoja 166 jaunieši, krievu valodā – 11, vācu valodā – viens. Skrundas novadā – angļu valodā 11 skolēnu un viens krievu valodā. Skrundas novada izglītības nodaļas speciāliste Inga Flugrāte stāsta, ka bez trim obligātajiem eksāmeniem viens skolnieks izvēlējies to kārtot arī vēsturē. Alsungas vidusskolā šogad 12. klases nebija.

Eksāmenu norise atšķiras ar to, ka tiek regulēta skolēnu plūsma, kā viņi nokļūst līdz eksāmenu telpai. Tajā soli izvietoti ar 2 m distanci, ir pieejami dezinfekcijas līdzekļi un mutes maskas, ko skolēni var izmantot pēc izvēles. Atšķirīga ir arī darbu labošana. Tas tiks darīts attālināti, tādēļ pēc eksāmeniem tie tiks nogādāti Valsts izglītības satura centrā, skenēti un elektroniski nogādāti labotājiem. Tiks labotas atbilžu lapas, nevis pārskatīts viss darbs kā parasti. Rezultāti būs zināmi 24. jūlijā.

Šogad kā obligātie ir vēl divi eksāmeni: latviešu valodā un matemātikā. Kuldīgas novada izglītības nodaļas speciāliste Lilita Mačtama stāsta, ka daudzi pēc sev būtiskiem apsvērumiem izvēlējušies arī ceturto eksāmenu. Visbiežāk tas darīts tāpēc, lai iestātos konkrētā mācību iestādē, kur tiek ņemts vērā vērtējums vēl kādā priekšmetā.

L.Mačtama arī informē, ka pirms angļu valodas eksāmena, atverot kurjera atvesto somu ar aploksnēm, kurās bija katrai skolai paredzētie darbi, konstatēts, ka divām ir neliels iepilsums. Viņa ziņojusi Valsts izglītības satura centram, uzrakstīts akts, aploksnēs aizlīmētas un nogādātas skolām. „Tālāk tiks pētīts, kā aizplombētā somā nonākušas bojātas aploksn-

Kuldīgas novada izglītības nodaļas speciāliste Lilita Mačtama no kurjera saņem 12. klases eksāmena darbus angļu valodā.

nes, tomēr procesu pie mums tas nekādi neietekmēja. Nevienai skolai darbu netrūka. Ja trūktu, tas nozīmētu, ka tur kaut ko mēģināts dabūt ārā.”

VIEGLĀKS, NEKĀ GAIDĪTS

Kuldīgas Centra vidusskolas skolniece Roberta Lizete Rožkalne atzīst, ka pirms eksāmena neliels stress bijis, bet, sākot rakstīt, jutosies kā skolā pierastā pārbaudes darbā. Tas, ka šogad eksāmenu darbs ir īsāks, ļausot iegūt augstākus rezultātus. „Manuprāt, grūtākā daļa bija izņemta, un tas

mums visiem ir bonuss. Rakstījām trīs stundas bez pārtraukuma, bet no eksāmena atgriezies tikai ar pozitīvām emocijām. Tas izrādījās vieglāks, nekā biju iedomājies,” saka Roberta Lizete.

Arī V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas skolniece Rēzija Zavicka atzīst, ka eksāmens satraukumu neesot radījis, jo bijis līdzīgi, kā kārtojot 9. klasē. Angļu valodas darbs šķitis ne pārāk viegls un arī ne sarežģīts.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

Atbalstīs to, ko var sākt tūlīt

Par pašvaldību budžeta prognozēm šim un nākamajam gadam Kurzemes novadu vadītāji videokonferencē uzklauzīja un iztaujāja finanšu ministru Jāni Reiru.

VISI PROJEKTI NAV NOZĪMĪGI

Kurzemes plānošanas reģiona attīstības padomē ministrs pastāstīja, ka par 150 miljoniem eiro palielināts pašvaldību aizņēmumu limits Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai (VARAM) pieteiktajos investīciju projektos. Pašvaldības šo naudu varēs izmantot augstas gatavības projektiem tajās jomās, kas nodrošinās efektivitāti arī nākotnē: transporta, infrastruktūras, energoefektivitātes uzlabošanai u.c. Kurzemes pašvaldību vadītāji iebilda pret kritērijiem, kādi noteikti aizdevumu saņemšanai. Visās pašvaldībās vajadzības nav vienādas, līdz ar to VARAM noteikto projektu ieviešana var nebūt nozīmīga. J.Reirs atbildēja, ka pašreiz jāsteno projekti ar augstu gatavības pakāpi, kuros darbs varētu sākties uzreiz. Savukārt tās ieceres, kas pašvaldībām

svarīgas, bet vēl nav gatavas, būtu ieviešamas vēlāk.

JĀMEKLĒ ARĪ PAŠĀM

Pēc ministra teiktā, nodokļu ieņēmumi pirmajos mēnešos pārsnieguši plānoto, jūtams kritums bijis tikai martā, bet aprīlī tie atkal auguši. Valsts nevar pašvaldībām plānotos ieņēmumus no nodokļiem garantēt visu gadu, tāpēc tām vai nu jāmeklē iespēja mazināt izdevumus, vai arī jāņem aizdevums, lai segtu budžeta deficītu, ja tāds radīsies. Līdzīgi rīkojas valdība attiecībā uz valsts budžetu. J.Reirs apliecināja, ka Valsts kase ir un būs gatava aizdevumus izsniegt.

KAM TIEK MILJONI

Saistībā ar rīcību Covid-19 krīzes mazināšanai J.Reirs norādīja, ka valsts ir pārskatījusi savus izdevumus, komandējumiem un degvielai paredzēto naudu novirzot citiem mērķiem, un ieviesusi dažādus pasākumus ekonomikas un strādājošo atbalstam. Ar finanšu institūcijas Altum starpniecību sniegts 170 miljonu eiro

atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem: garantijām banku kredītu brīvdienām un apgrozāmo līdzekļu aizdevumiem, kā arī biznesa paplašināšanai. Dīkstāves pabalstiem par 25 miljoniem eiro pieteikušies un tos saņēmuši 40 000 strādājošo, savukārt uzņēmumiem atlikto nodokļu summa veido aptuveni 130 miljonus eiro. Ievērojamas investīcijas pamatkapitālā sniegtas tādiem stratēģiskiem uzņēmumiem kā *airBaltic*, lidosta *Rīga* u.c.

Kurzemes pašvaldību vadītāji gan iebilda, kāpēc krīzē atbalstīti tiek tikai lielie Rīgas uzņēmumi. Ministrs piekrita, ka būtu jāizvērtē iespēja palīdzēt, piemēram, arī citām lidostām, jo tās ir nozīmīgas investoru ienākšanai novados.

JAUNA PABALSTU SISTĒMA

Turpinot diskusiju par atbalstu ekonomikai, J.Reirs norādīja, ka, iespējams, ne visiem, kuri saņem dīkstāves pabalstu, būs darbavieta, kurā atgriezties. Tāpēc valsts izstrādā pabalstu sistēmu daļēji subsidētām darbavietām, kā arī jaunām mācību programmām dīkstāves pabalsta vietā, lai kopā ar izglītības iestādēm bez darba palikušos pārkvalificētu. Šo mācību laikā paredzēta arī stipendija.

Daina Tāfelberga

Ozolu purva ugunsgrēks likvidēts

Rendas pagasta Ozolu kūdras purvā ugunsgrēka dzēšana beidzās otrdien, 2. jūnijā. Tā ilga trīs diennaktis, vēsta Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD).

Kopumā deguši 84 ha, sadedzis viens uzņēmuma *Baloži & Ko* traktors. Otrdien VUGD un Valsts meža dienesta (VMD) pārstāvji vēlreiz teritoriju apskatīja ar dronu, gruzdēšana netika konstatēta.

SIA *Baloži&Ko* kūdras ieguves laukā izvietoto papildu tvertnes ar ūdeni. Kā stāsta izpilddirektors Artis Freibergs, sarunās ar VMD panākta vienošanās: uzņēmums par savu naudu purva apkārtnē atjaunos ūdens ņemšanas vietas, kas ir aizaugušas un kurām nevar piekļūt. Policija turpina izmeklēšanu, bet A.Freibergs pieļauj, ka ugunsgrēks sācies no tehnikas radītas dzirksteles. Līdz pirmajām lietavām purva izdegušajā daļā nekāda darbība nenotiks. Pēdējā VUGD ugunsdrošības pārbaude *Baložos&Ko* bijusi 2018. gada 10. oktobrī. Pēc tās uzņēmumam izsniegts pārbaudes akts, kurā iekļauti konstatētie pārkāpumi un noteikts novēršanas termiņš.

Alberts Dinters

Bērnudārzi strādās arī vasarā

Ņemot vērā vecāku interesi par pirmsskolas izglītības iestāžu un grupu darbu, šovasar Kuldīgā strādās visas, bet pagastos – pēc pieprasījuma, tā lēmuši novada deputāti.

Bitīte, *Cīrulītis* un *Abelīte* turpinās darbu jūnijā, jūlijā un augustā, komplektējot grupas pēc bērnu skaita, ievērojot epidemioloģisko drošību. Savukārt tās skolas, kurās darbojas pirmsskolas grupas, organizēs darbu arī vasarā, ja būs pieteikti vismaz pieci bērni un vairāk. Ja pagastos grupās bērnu būs mazāk, vecākiem tiks piedāvāts mazuļus vest uz bērnudārzu Kuldīgā.

Covid-19 pandēmijas ierobežošanai pašvaldība aicināja mazos uz bērnudārziem vest tikai tad, ja nav iespējas viņus pieskatīt. Tādēļ daudzi vecāki ikgadējo atvaļinājumu jau izmantojuši.

Inguna Spuleniece

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Izkrāpj 8000 eiro

Stāsta Valsts policijas (VP) Kuldīgas iecirkņa priekšnieks Normunds Aleckis.

No 28. maija līdz 3. jūnijam reģistrēti 86 notikumi, desmit gadījumos sākts kriminālprocess. Skrundas novadā notikusi nelikumīga koku ciršana, bet Kuldīgas novadā – nelikumīgas medības. Kuldīgas pusē vēl bojāta manta, sabojāts arī auto. Reģistrētas trīs zādzības. Viena saistīta ar mājlopiem, un šādu gadījumu sen nav bijis. Ir arī zādzība ar iekļūšanu – uzlauzta ēkas durvis un nozagta dārza tehnika. Šajā nedēļā atkal reģistrēta krāpniecība internetā – cietušajam izkrāpti 8000 eiro.

VP atgādina, ka, saņemot vēstules par dīvainiem laimestiem vai mantojumu, jāpievērš uzmanība sūtītājam, nedrīkst pārskaitīt naudu, dalīties ar personas datiem un ir jāziņo Valsts policijai. Starp lietvedībām ir viens gadījums, kad pieķerts autovadītājs, kuram bijis tiesas uzlikts liegums ar auto braukt, un nu viņam iestājusies kriminālatbildība.

Šīs nedēļas priecīgā ziņa: nav pieķerts neviens autovadītājs, kurš pie stūres būtu sēdies alkohola vai narkotisko vielu ietekmē. Satiksmes uzraudzībā konstatēti 92 pārkāpumi, 35 saistībā ar ātruma pārsniegšanu. Notikuši trīs negadījumi bez cietušajiem. Sabiedriskās kārtības jomā uzrakstīti desmit protokoli, viens saistīts ar akcizēto preču apriti. Arī šajā jomā ir strādāts pastiprināti, izņemtas kontrabandas preces. Jaunieši uzraudzīti vietās, kur tie pulcējas, bet pārkāpumu nav bijis. Lielais nedēļas notikums, protams, ir ugunsgrēks Ozolu purvā, kur VP darbinieki palīdzēja nodrošināt kārtību.

Alberts Dinters

Vēl viens simts Valtaiķu aprūpes namā

Skrundas novada aprūpes namā Valtaiķi ārkārtējās situācijas laikā izsludināta karantīna, bet tas neliedz svinēt svētkus. Iemītniece Anna Dalke sagaidījusi savu 100. dzimšanas dienu.

Gaviļniece te dzīvo vairākus gadus un šajā dienā jūtas gan uztraukusies, gan saviļņota. Lai gan svētki nosvinēti bez piederīgajiem, tomēr kūkas un ziedi sarūpēti, arī kāda dziesma uzdziedāta.

Anna dzimusi Vaiņodes apriņķa Asītes pagastā. Ģimenē auguši trīs bērni. Tēvs un māte bijuši laukstrādnieki. Anna pabeigusi Asītes sešgadīgo pamatskolu: „Pēc skolas pārcēlos pie māsas uz Liepāju, lai mācītos par šuvēju. Divdesmit viena gada vecumā apprecējos, laulībā piedzima divi dēli.” Dzīve ritējusi savu gaitu līdz brīdim, kad sākušies grūti laiki. Anna stāsta: „Tolaik krievi ieņēma Liepāju. Tajā laikā visapkārt plosījās dažādas slimības. Viena no tādām ķēra māsu, un viņa nespēja to uzveikt. Man bija jāuzņemas rūpes par māsas dēlu Verneru.”

Visu mūžu jubilāre aizvadījusi Liepājā. No šī laika Annai atmiņā palicis gadījums: „Kurināju plīti, un vienā malkas pagalē bija iestrēgusi neizšauta lode. Tā sprāga un satraumēja man labo roku. Traumas dēļ vairs nevarēju neko padarīt, arī šūšana bija jāpārtauc. Labi, ka varēju atkopties un padarīt mājas darbus, lai pievērštos dēlu audzināšanai.”

„Esmu pieredzējusi, kā Latvija kļūst patstāvīga. Katram valsts iedzīvotājam novēlu laimi, labklājību un darbu, ko padarīt.”

Aprūpes namā Valtaiķi ar gardu kūku tiek svinēta iemītnieces Anna Dalces 100. dzimšanas diena.

Simtgadnieci Annu Dalki sveic aprūpes nama vecākā iemītniece un vārdamāsa Anna Stabe, kurai ir 102 gadi.

Annai ar vīru patīcis apmeklēt kino, teātri un doties pastaigās gar jūru. Šobrīd no tuviniekiem palikuši vedekla un mazdēls. Gaviļniece svētku dienā atzīst: nav ticējusi, ka varēs nodzīvot tik garu un piepildītu mūžu. „Esmu pieredzējusi, kā Latvija kļūst patstāvīga. Piedzīvoti dažādi laiki, bet pāri visam katram valsts iedzīvotājam novēlu laimi, labklājību un darbu, ko padarīt,” tā aprūpes nama iemītniece.

Iestādes direktore Gunita Bivbāne stāsta, ka A.Dalke ir otrā iemītniece, kura sasniegusi ievērojamo vecumu. Vārdamāsa Anna Stabe šogad nosvinējusi 102. dzimšanas dienu. G.Bivbāne piebilst, ka Annas ir ilgdzīvotājas, kuras šeit ne tikai apmeklē muzikālās nodarbības, bet arī piedalās visos pasākumos: „Annas mums ir spēcīgas sievietes, kas izdzīvojušas smagu mūžu, bet ir atsaucīgas, laipnas un sirsnīgas.” Ievērojot drošības noteikumus, direktore gaviļniecei pasniedza ziedu pušķi un segu ar Skrundas logo kā apsveikumu no pašvaldības, kā arī apsveikumu no Latvijas Valsts prezidenta.

Anna Bivbāne
Aprūpes nama arhīva foto

Esi noteicējs pār savu pensiju!

Ja tuvākajā laikā esi paredzējis doties pensijā, piesakies Compensa Life mūža pensijas apdrošināšanai un esi noteicējs pār savu pensiju.

Noskaidro par savu mūža pensijas apdrošināšanu jau tagad!

- Mūža pensijas apdrošināšanai var pieteikties, ja esi sasniedzis valstī noteikto pensionēšanās vecumu un ir uzkrāti līdzekļi valsts fondēto pensiju shēmā jeb 2. pensiju līmenī.
- Compensa Life noteiktais minimālais 2. pensiju līmenī uzkrātais kapitāla apjoms, mūža pensijas noformēšanai, ir **2000 EUR**.
- Mūža pensijas apdrošināšana dod iespēju saņemt 2. pensiju līmenī uzkrāto sev visērtākajā veidā un atstāt uzkrāto mantojumā. Tu pats vari izvēlēties pensijas saņemšanas regularitāti un apjomu.

Sazinies ar Compensa Life un noskaidro labāko risinājumu savai mūža pensijas apdrošināšanai.

☎ 2 9560333 | 2 6184324

📍 1905. gada iela 5, Kuldīga

🌐 www.compensalife.lv
www.pensijamantojuma.lv

COMPENSA
VIENNA INSURANCE GROUP

📅 Tu vari noformēt mūža pensijas apdrošināšanu, ja 2. pensiju līmenī uzkrātais kapitāla apjoms ir vismaz 2000 EUR.

📅 Tu vari noteikt pensijas saņemšanas regularitāti – reizi mēnesī, reizi ceturksnī, reizi pusgadā vai reizi gadā.

👤 Tu vari atstāt pensiju mantojumā brīvi izvēlētam cilvēkam.

🕒 Tu vari atlikt mūža pensijas izmaksas uzsākšanu uz laiku līdz 10 gadiem.

LAIKA ZIŅAS

Līdz Jāņiem kļūs arvien siltāk

Šis pavasaris bijis pēdējos gados sausākais un vējainākais, secina Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs (LVĢMC). Līdzīgi sācies jūnijs, un sinoptiķi sola, ka turpmākajās dienās nokrišņu varētu būt vairāk, bet vējš – mazliet mērenāks, ar brāzmām līdz 11 m/sek.

Vienlaikus centra novērojumi rāda, ka maijs bijis divus grādus aukstāks par klimatisko normu, turklāt arī snidzis (ne Kurzemē). LTV laika ziņu komentētājs Toms Bricis norāda, ka aizvadītajos mēnešos vējš, īpaši Zemgalē, bijis spēcīgākais pēdējā pusgadsimtā. Tieša skaidrojuma tam nav, jo laika apstākļos viss ir mijiedarbīgs. Taču tieši vēja dēļ esam piedzīvojuši siltāko ziemu meteoroloģisko novērojumu vēsturē kopš 1924. gada. Mūsu platuma grādos ziemā saules siltuma nav – no citiem avotiem to var piegādāt vējš. Savukārt maijā siltums nāk no saules, gaiss iesilt var tepat, bet vējš šopavasara darījis pretējo – pūtīs no arktiskajiem apgabaliem un noturējis pie mums zemu temperatūru.

Turpmāk varēsīm sākt izbaidīt vasaru, sola T.Bricis. Kādi būs Jāņi? To vēl nevarot

pateikt. ASV Nacionālā okeānu un atmosfēras pārvalde jūnijam prognozē diezgan patīkamu ainu: Latvijā vidējā gaisa temperatūra būšot vienu vai divus grādus virs klimatiskās normas. Savukārt Copernicus (Eiropas Vides monitoringa programma) prognozē, ka Jāņu nedēļā dienās būšot ap +20, vakaros kļūšot vēsāk.

LVĢMC stacijas rāda, ka jau šajās brīvdienās gaiss iesils ap +20 grādiem un vairāk. Šonakt Viduskurzemē gaidāms pērkona lietus, sestdienas rītā uzspīdēs saule, bet vakarā atkal parādīsies lietus mākoņi. Līdzīga ir prognoze nākamās nedēļas pirmajai pusēi. Biežāk zibeņos un būs dzirdams pērkons. Svētdien dienvējus vējus nomainīs ziemelis, tādēļ +20 grādu vairs nebūs, otrdien vairāk pūtīs no austrumiem, bet trešdien atgriezīsies rietumvēji.

Daina Tafelberga

JAUNA UN TALANTĪGA

Dziedātāja, mūzikas skolotāja Amanda Gertner.

2. lpp.

PERSONĪBA

„Rakstīšana ir svētki. Īpaši, ja uzrakstās kas derīgs,” atzīst filoloģijas doktors Jānis Veckrācis jeb dzejnieks JĀNIS VĀDONS – Literatūras gada balvas laureāts.

4., 5. lpp.

Kuldīgas novada muzeja krājums jaunās telpās.

3. lpp.

Ikonas neierastos apstākļos

Ar neparastu izstādi apmeklētājiem durvis vērusi Kuldīgas mākslinieku rezidence Pils ielā – ikonogrāfu biedrība *Deisus* atvedusi ikonas, tā ļaujot līdz 12. jūlijam tās aplūkot ne tikai kā sakrālus objektus, bet arī izcilus mākslas darbus.

Deisus apvieno Latvijas Kristīgās akadēmijas absolventus, kuri pēc senām tradīcijām glezno ikonas. Jau astoņus gadus biedrība piedalās izstādēs Latvijā un citās Eiropas valstīs, kā arī Krievijā un Gruzijā, kur pareizticība ir dominējošā reliģija. Šī izstāde ir īpaša, jo citur tādā izpildījumā nebūs apskatāma, norāda kuratore Jana Pakalna. Turklāt pirmoreiz parādīta Svētās Aleksandrijas Katrīnas lielformāta ikona – viņa tiek uzskatīta par Kuldīgas aizbildni. J.Pakalna aicina izmantot gandrīz unikālo iespēju iepazīt pareizticīgās baznīcas mākslu, kas Kurzemes pusē ir diezgan sveša. Izstādi jau apmeklējuši un atzinīgi novērtējuši vietējās draudzes pārstāvji.

Rezidences vadītāja Ilze Supe piebilst, ka sezonu atklāt šādi bijis paredzēts martā, sasaistot tēmu ar Lieldienām, diemžēl plānus izjaukusi ārkārtējā situācija. Tomēr izstādes burvība tādos neierastos apstākļos ir arī šobrīd. Ikonogrāfe Anna Zandberga-Šenke sākusī Svēto Katrīnu veidot jau 2012. gadā izstādei Tallinā, taču projekts neīstenojās: „Tā es viņu pamazām gleznoju, un šī izstāde lika pabeigt.” Ar Kuldīgu māksliniecei tiešas saistības nav – mūsu pilsētas aizbildne uzrunājusi kā sakrālās mākslas tēls.

Galerija Pils ielā 2
atvērta no ceturtdienas
līdz svētdienai 12.00–18.00.

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

Kuldīgas aizbildne - Svētā Aleksandrijas Katrīna. Autore: Anna Zandberga-Šenke.

Kompass, kas palīdz orientēties

Vēl tikai līdz svētdienai Kuldīgas Mākslas namā skatītājus priecēs gleznotāja Andra Vītoliņa izstāde *Ieelpo, jo rītdiena būs citāda*. Ar šodienai tik zīmīgo nosaukumu to atvēra 7. martā, lai pēc nepilnas nedēļas slēgtu valstī izsludinātās ārkārtējās situācijas dēļ.

Tie, kas izstādi nespēs apskatīt klātienē, to var meklēt kanālā **YouTube**, kur Andris Vītoliņš stāsta par katra darba tapšanu.

KOPSOLĪ AR 21. GADSIMTU

Latvijas Mākslas akadēmijas prorektors administratīvajā un radošajā darbā, profesors A.Vītoliņš atzina, ka Kuldīga ir pirmā vieta Latvijā, kur darbi rādīti publikai. Daļa iepriekš eksponēta ārzemēs, bet daļa skatītāju acu priekšā nonākusi pirmo reizi. „Es gan neuztraucos, ka plānotais nav piepildījies,” smaida mākslinieks.

Izstādes kurators Uldis Pētersons skaidro: A.Vītoliņš glezniecības stilistikā iet kopsolī ar tiem uztveres kodiem, kas raksturīgi straujajam 21. gadsimtam. Autors rod iedvesmu, vērojot un vērtējot nesenās pagātnes kultūras atstāto mantojumu: padomju laiku blokmāju banalitāti, dārza mājiņu ļodzīgumu, pamesto fabriku korpusus. Scenogrāfija veidota kā premtets

aizejošajam patriarhālajam laikmetam, kad mākslas darbi skatītājam eksponēti noteiktā kārtībā, bet vienlaikus tas arī ir pretstats nu jau aizejošajam laikmētigās mākslas laikmetam. Izstāde var kalpot kā kompass, kas palīdz orientēties sarežģītajā un informācijas pārbagātajā ikdienā.

VIEN ATLIEK IEVILKT ELPU

Mākslinieks par jauno darbu ciklu saka: „Beidzamajā laikā mani pārņēmusi ideja attēlot jaunradītu, neeksistējošu pasauli. Tie ir vizuāli nolasāmi tēli, celtnes, ornamentu, kas pastāv vien uz audekla. Savā ziņā tas ir kā alternatīvs uztveres un izpratnes veids šodienas laikmetā, kad pasauli pārņēmusi fotografēšanas epidēmija. Rītdienas pasaules lielākais izaicinājums būs tās izcelsme – to vairs nebūs veidojis cilvēka prāts pēc Dieva līdzības, bet gan ģenerējusi datorprogramma. Mēs dzīvojam zem spiediena – panikas par rītdienu, tāpēc ka pasaulē pārmaiņas notiek ļoti ātri. Ikdienā rodas šķietamība par kontrolētu un organizētu pasauli, tomēr to caurvij haosa stīga, un vien atliek ievilkt elpu un notiekošo pieņemt ar miera izjūtu.”

Jautāts par izstādes zīmīgo nosaukumu, autors uzsver: „Par to, ka modernā pasaule ir ļoti trausla un var sabrukt, esmu domājis bieži. Jo sarežģītākas

sistēmas cilvēki uzbūvē, jo ievainojamākas tās ir. Reti kurš aizdomājas, ka var būt arī elektromagnētiskie triecieni, kad apstājas visi datori. Kas tajā mirklī notiek? Ko darīt? Jāņem tas vērā un jārunā par to. Paļauties uz tehnoloģijām kā uz absolūti neapgāzamu civilizācijas triumfu nevar.”

PAŠDISCIPLINĀ VISU LAIKU

Pandēmijas ierobežojumu pilno laiku A.Vītoliņš pavadījis lieliski – gleznojot. „Ar darbnīcu saistīto mākslas žanru pārstāvji visu laiku dzīvo pašdisciplinā: no rīta pieceļas, aiziet uz darbnīcu un strādā. Turpināju gleznot iekšējā. Sajūta bija īpatnēja, bet neizjūtu šoku kā atsevišķi cilvēki man riņķī. Jaunākajai paaudzei šoks varēja būt lielāks. Es piederu pie laika, kad sabruka padomju sistēma. Esmu pieredzējis, ka nav elektrības, siltā ūdens, ir slēgtas skolas un ir citi brīnumi. Darbs ar studentiem bija attālināts. Smalkākas lietas ar datoru izdarīt nevar, bet sēnāls atsijāt var. Domāju, ka attālinātā saziņa daudzviet raisa progresu. Kuldīdznieki ļoti labi zina, ko nozīmē doties uz Rīgu, lai bieži vien stundiņu pasēdētu kādā formālā sanāksmē,” prāto mākslinieks.

Inguna Spuleniece
Alberta Dintera foto

JAUNS UN TALANTĪGS

Strādāt un muzicēt Kuldīgā ir jauki

„Skatuves izmēram un skatītāju skaitam neredzu īpašu nozīmi – vajag darīt to, kas pašai patīk, un, ja ar to varu iepriecināt arī citus, tad viss ir ļoti labi,” saka dziedātāja, Kuldīgas mūzikas skolotāja Amanda Gertnere.

SAPŅOJA JAU BĒRNĪBĀ

Amanda ir mūzikā, kopš sevi atceras: „Kad man bija trīs gadi, ar ģimeni no Sermītes pārvācāmies uz Kuldīgu. Nokļuva popgrupās *Putas* un *Putiņas*. Jau bērnībā gribēju kļūt par dziedātāju, bet pa vidu bija arī citas sapņu profesijas. *Putās* un *Putiņās* dziedāju līdz pat 18 gadiem. Astoņos gados sāku mācīties mūzikas skolā – kora klasē pie skolotājas Marutas Rozītes. 7. klasē sapratu, ka pēc pamatskolas gribu mācīties Rīgas Doma kora skolā. Uz to arī mērķtiecīgi gāju, jo tur bija iestājeksāmeni un jāmacās cītīgi. Iestājos diriģēšanas nodaļā, sāku arī dziedāt jauniesu korī *Kamēr*. Nodziedāju divus gadus, un tas deva papildu izaugsmi. Kļuva skaidrs, ka nākamais solis ir augstskola.”

ZINĀJA, KA ATGRIEZĪSIES

Stājoties Latvijas Mūzikas akadēmijā, grūti bijis izvēlēties starp diriģēšanas un mūzikas pedagoģijas nodaļu. Zinot, ka noteikti gribēs atgriezties Kuldīgā, Amanda nolēmusi, ka diploms mūzikas pedagoģijā būs svarīgāks, turklāt šī programma ietvēra arī diriģēšanu visus četrus gadus.

Tagad Amanda ir ansambļa

Lucia Voices dziedātāja un vadītāja. Dzied arī grupā *Putex*, ko izveidojušas bijušās dalībnieces no *Putām* un *Putiņām*: „Vairāk dziedam savam priekam. Un šogad vēl izveidojās *Kuldīgas trio*, kur dziedu es, Andra Zvejniece (Kuldīgas mūzikas skolas direktore, grupas *Latvian Voices* agrākā dalībniece – red.) un pie klavierēm ir skolotāja Līga Saulgrieze. Pašreiz mans pamatdarbs ir mūzikas skolā, strādāju arī bērnu un jauniešu centra popgrupās *Putas* un *Putiņas*, kur kopā ar kolēģēm darbojamies ar dažāda vecuma dziedātājiem. Vēl strādāju bērnu darza *Cīrulītis* Padures filiālē par muzikālo audzinātāju. Esmu priecīga, jo daru to, kas ir sirdslieta.”

DZIESMAS VELTA ĪPAŠIEM NOTIKUMIEM

„Kas man mūzikā patīk? Grūts jautājums. Tās vairāk ir emocijas, kas rada lielu prieku. Man patīk dziedāt – tas laikam visvairāk. Patīk mūziku klausīties, dejojot tās pavadījumā un vēl daudzas citas lietas,” atbild Amanda.

Patī viņa komponējot reti: „Tad jānoķer tā sajūta. Ja jūtu, ka kaut kas būs, sēžos pie klavierēm un mēģinu likt uz papīra, lai pēc tam

Kuldīdzniece Amanda Gertnere: „To, ka dzīvi gribu saistīt ar mūziku, apzinājos jau 7. klasē.”

atcerētos, citādi ātri aizmirstas. Parasti kaut ko sakomponēju īpašiem pasākumiem – mammai Māmiņdienā, mātai gribas kāzu dienā. To daru, kad gribas kādam uzdāvināt kaut ko ļoti, ļoti mīlu, ko veikalā nedabūsi.”

Pandēmijas situācijā A.Gertnere pozitīvi vērtē tiešraides koncertus, vienā piedalījies arī viņa: „Mums tika dota iespēja ar *Kuldīgas trio* un mūzikas skolas pedagogiem koncertēt 4. maija svētkos. Tā bija vērtīga pieredze, turklāt ārkārtējās situācijas laikā tas ir ļoti labs veids, kā atbalstīt

kultūru un iepriecināt cilvēkus, nepārkāpjot nekādus noteikumus.”

ATRAST LABĀKO PIEEJU

Kāds ir Amandas kā skolotājas izaicinājums? „Manuprāt, spēja pielāgoties dažādiem apstākļiem – gan labākiem, gan sliktākiem. Spilgts piemērs ir šī ārkārtējā situācija, kurai neviens nebija gatavs, un, re, kā tomēr viss notiek! Mācības turpinājās, un mācību gads pat veiksmīgi beidzās. Ikvienam pedagogam jābūt spējai ātri reaģēt, pielāgoties, dzīvot

„Kas man mūzikā patīk?
Tās ir emocijas, kas
rada ļoti lielu prieku.”

līdzī laikam. Tas ir ļoti svarīgi, ņemot vērā to, cik strauji mainās paaudzes, kurās katram savi uzskati. Vēl izaicinājums ir atrast labāko pieeju darbā ar dažādiem skolēniem, lai darbs radoši ritētu uz priekšu.”

KAS VAIRŠ PAR MAZPILSĒTU!

Par tālāko runāt konkrēti Amanda īsti nevēlas: „Noteikti negribas izaugsmē apstāties, gribas arī dalīties pieredzē ar kolēģiem. Man paveicies, ka ir daudz jauku kolēģu, no kuriem ņemt labos piemērus.” Uz jautājumu, vai gribētu uzkāpt uz kādas lielākas skatuves, viņa saka: „Domas bijušas vairākkārt, bet esmu sapratusi, ka man tomēr gribas, lai vairāk laika atliek ģimenei, draugiem, arī citādiem dzīves priecīgiem, kas ar mūziku nav saistīti.”

Turklāt iespēja uzstāties man ir bieži. Strādāt un muzicēt mazpilsētā ir ļoti jauki. Bet kas tad Kuldīga vairs par mazpilsētu? Kuldīgā rosība ir liela! Ļoti priecājos, ka esmu atgriezies un ka to, ko mīlu, varu darīt tieši šeit.”

Lāsma Reimane
Amandas Gertneres
arhīva foto

Pavērs durvis uz vērtību glabātavu

Pērn janvārī Kuldīgas novada muzejs ieguva bijušo SEB bankas ēku. Aptuveni gads pagāja, kamēr tā remontēta un krājums pārvests no Vakara ielas uz Dzirnavu ielu, kur top daļēji atvērta krātuve. Tā būs viena no lielākajām Latvijā.

Ielūkoties tajā palīdz muzeja direktors Eduards Damberts un krājuma un pētniecības nodaļas vadītāja Inna Rozentāle. „Šeit vienmēr glabātas vērtības. Tā būs arī turpmāk. Muzeja krājumā ir vairāk nekā 111 000 vienību,” skaidro I. Rozentāle.

TOP TUKŠĀ VIETĀ

E. Damberts stāsta: „Ēkai ir skaista vēsture. Tā celta 1931. gadā tukšā vietā. Latvijas Valsts bankas izsludinātajā konkursā Indriķis Blankenburgs ieguvis trešo vietu, un no viņa projekta ņemts telpu plānojums. Pirmo vietu ieguvusi Lidija Hofmane, un viņas paveiktais redzams ārpusē. Pēc šāda projekta Latvijā uzbūvētas trīs bankas, arī Cēsīs un Jēkabpilī. Vienā interjers zudis pilnībā. Ja šī netiktu nodota muzejam, tas notiktu arī Kuldīgā. Viens no mūsu mērķiem ir saglabāt ēku pēc iespējas autentiskāku. Kuldīgā nemaz nav tik daudz ēku, kas celtas 30. gadu sākumā un saglabājušās ar visu interjeru.”

VĀKT, GLABĀT, PĒTĪT

Ēka sadalīta divās daļās: bankas zāle 2. stāvā būs pieejama interesentiem, bet 1. stāvu aizņem pēc noteikumiem glabātais krājums, kā arī krājuma un septiņu pētniecības nodaļas darbinieku kabineti.

I. Rozentāle: „Te realizējam trīs būtiskākās muzeja funkcijas: priekšmetu vākšana, saglabāšana, pētīšana. Ja kaut ko nepētām mūsdienās, to varēs darīt nākamās paaudzes. Bet, ja priekšmetus nesaglabāsim, citiem nebūs, ne ko pētīt, ne izstādīt. Katram priekšmetam ir savs saglabāšanās laiks, pēc kura tas sadrūp. Tad nu muzejs cīnās, lai to paildzinātu.”

Likums norāda, kādos apstākļos priekšmetu kolekcijas jāglabā. Direktors skaidro: „Siltumam jābūt regulējamam, jābūt iespējai kolekcijas izvietot atsevišķās telpās, ir arī citas nianšes, bet galvenais, ka ēkā nedrīkst strauji mainīties klimats.” Dzirnavu ielā viss vajadzīgais esot.

„Ļoti gribējām saglabāšanu apvienot ar pieejamību. Krājums ir bagāts – no cilvēka ienākšanas centrālajā Kurzemē līdz mūsdienām. Ir mēbeļu, fotogrāfiju, audumu kolekcijas. Mums ir, ar ko lepoties.” Cilvēki ar interesi par vēstures pētniecību varēs pieteikties arī darbam krātuves slēgtajā daļā, kur atrodas priekšmeti, kam vajadzīgi specifiski apstākļi. Atvērtais krājums būs pieejams pēc gadiem diviem. Jāpaspēj izveidot apjomīgu ekspozīciju par kuršiem. Finansējums tai iegūts projektā *Baltu ceļš*.

Krājuma un pētniecības nodaļas vadītāja Inna Rozentāle: „Vecākie materiāli muzejā ir no akmens laikmeta, no cilvēka ienākšanas šajā teritorijā, bet jaunākais – kārtējais Kurzemnieka numurs, kas raksturo Kuldīgas un tuvāko novadu dzīvi.”

Otrajā stāvā varēs aplūkot atvērtais muzeja krātuves un bankas ekspozīciju, jo SEB banka nodevusi daļu no oriģinālajiem priekšmetiem. Atvērtajā krātuvē priekšmeti tiks mainīti.

Restauratore Līva Felsberga strādā ar vienu no daudzajām pūra lādēm. Tās būs apskatāmas bijušajā bankas seifā, jo arī pūra lādes glabāja vērtīgas lietas.

Neoklasicisma namu Dzirnavu ielā rotā gadskaitlis 1934. Kuldīgas novada muzeja speciālisti tomēr izpētījuši, ka agrākā banka uzcelta 1931. gadā.

Lai banka pārtaptu par muzeja glabātavu

- Pašvaldība pērn iestādes budžetā ieskaitījusi vēl 50 726 eiro – speciālo skapju, plauktu, gaismu necaurīdīgo žalūziju u.c. inventāra iegādei.
- Remonts, telpu pielāgošana, elektrosistēmu, apkures, apsardzes un ugunsdrošības sakārtošana no muzeja budžeta izmaksājusi 8275 eiro.

Krātuves slēgtajā daļā priekšmeti izlikti pēc specifiskiem glabāšanas apstākļiem. Visi ir izvērtēti un sagrupēti, meklējot labāko veidu, kā saglabāt ēku un izvietot krājumu.

Priekšmetu glabāšanai metāls un stikls esot vispiemērotākie. Arī kartotēka, kurā katra lieta aprakstīta, stāv metāla skapjos, bet tie – telpā, kur bijis bankas pirmā direktora dzīvoklis.

Interjers bijis gana grezns. Tas tiks saglabāts ēkas atvērtajā daļā, piemēram, pakaramie. Noņemot vecās signalizācijas kastes, atklājies senāks sienu krāsojums. Pagaidām to neatjaunos, jo vajadzīga izpēte un restaurācija. Pašlaik sienas pārkrāsotas, bet ne vēsturiskajos toņos.

„Ļoti gribējām saglabāšanu apvienot ar pieejamību.”

VISU DARA PAŠI

E. Damberts priecājas, ka muzeja darbinieki gan priekšmetus iepakojusi, pārveduši un izvietojusi jaunajās telpās, gan bijušās ban-

kas telpas remontējuši: „Mums ir brīnišķīgi saimnieciskie darbinieki. Vīri var izdarīt pilnīgi visu! Arī pārējie ieguldījuši savu artavu. Pārceļšanās bija ilga –

viss pagājušais gads tā paskrēja.”

Bet, kad beigsies šis darbs, kaut kas tiks mainīts arī Bangerta villā Pils ielā: „Ceram, ka krājuma ēka un villa viena otru

papildinās – Pils ielā varēsim mūsu novadu prezentēt viegli uztveramā formā un interaktīvi, bet Dzirnavu ielā nāks cilvēki ar dziļāku interesi par vēsturi.”

„Rakstīšana ir svētki. Īpaši, ja uzrakstās kas derīgs”

Filoloģijas doktors JĀNIS VECKRĀCIS jeb dzejnieks Jānis Vādots Kuldīgā sastopams tad, kad atbrauc ciemos pie vecākiem Antas un Iverta Veckrāčiem. Dzīves lielākā daļa pāriet Ventspils augstskolā kā docentam Tulkošanas studiju fakultātē. Un, protams, rakstot dzeju. Saruna arī par latviešu valodu un citām vērtībām.

Apsveicam ar Latvijas Literatūras gada balvu! Kā jūtaties?

Kas tad tur! (Smejas.) Protams, patikami, ir gandarījums.

Klusuma forma ir trešais dzejoļu krājums. Kā novērtēti divi pirmie?

Kā jau mākslā – dažādi. Sākums visās jomās ir sākums. Vai jūtos pieredzējis? Kāds laiks tajā pavadīts ir, varbūt ir zināma *tehnisko* iemaņu pieredze. Mākslā pieredzei ir nosacīta loma, jābūt procesā.

Mūsdienās tik daudzi sauc sevi par dzejniekiem, bet viņiem, kas iekša, tas nāk arī ārā. Kā to tehniku slēpt?

Ar retiem izņēmumiem cilvēkiem tomēr ir lielas grūtības sevi nosaukt par dzejnieku. Tiem, kam grūtību nav, kvalitāte bieži nav tik spēcīga. Es joprojām jūtos divaini, kad mani tā sauc. Pasaulē dzejas fonds ir tik ilgs, daudzveidīgs un augstvērtīgs, ka bieži vien kaut ko pielikt klāt... Manam paziņam bija draugs, kurš aizbrauca uz Literatūras institūtu Maskavā, atbrauca atpakaļ un nevarēja vairs uzrakstīt neko, jo zināja, cik daudz laba jau uzrakstīts. Tas viss ir sarežģīti, nosacīti un interesanti.

Kad tas dzejolis nāk? Miegā, kādā brīdī, kad viss cits jāmet pie malas?

Katram sava recepte. Droši vien ir arī iedvesmas meistari. Es gan domāju, ka iedvesmas radītājs bieži nevar tik labs nesanāk. Vajag, lai nogulsnes. Varbūt kaut kas no pieredzes vai iedvesmas brīža uzņemt – kāda frāze, metafora, tēls. Iedvesmas brīdī rakstītājā dominē emocija, nevis tas, ko vajag uzlikt uz papīra. Dzejolis un konkrētā emocija ir relatīvās attiecībās. Proza vai dzejolis nav gluži dienasgrāmata. Lai sasniegtu māksliniecisko kvalitāti, jāiziet vispārīgumā. Tad – labākajā gadījumā – lasītājs tavu pieredzi var reflektēt kā sev svarīgu un interesantu.

Prātā nāk, šķiet, Ingas Abeles stāstītais: viņa staigā pa mežu, iedvesmas brīdī ķer jebko, kas pa rokai, lai pierakstītu. No rīta pārlasa – nekā tur nav. Brīdī, kad raksti, ir divi pretēji procesi: no vienas puses – koncentrēšanās, no otras – atbrīvošanās. Ļoti labi saprotu Ojāru Vācieti, kurš teicis, ka viņu varējusi iztraucēt mušu dzinkstešana pie loga. Jo mazāk kaut kā ārēja, jo labāk. Īpaši sākumā. Pēc

tam, iespējams, neko no malas vairs nedzird.

Vai rakstāt ar roku?

Sākumā rakstīju tikai ar roku, tagad – tikai datorā. Man patīk redzēt, kā teksts izskatās, vieglāk arī pielabot. Tiesa gan, literatūrzinātniskajā rakursā tas ir slikti. Rakstniecības muzeja darbinieki saka: nezina, ko varēs apkopot par šo laiku, jo nav melnrakstu, ko pētīt. Skaidrs, ka mūsdienās nevarēs izsekot labojumiem, kā pētot, piemēram, Raiņa rokrakstus. Ir pat tādi dzejnieki, kuri speciāli nīcina laukā visus melnrakstus, lai tikai kāds nesāktu kaut ko tur šķētināt. Bēdīgi slavenais piemērs ar melnrakstiem ir Ojārs Vācietis. Viņa burtņicas nopicēja pilnībā, un tas bija lāca pakalpojums. Viņš pats visu noteikti nebūtu publicējis.

Vai tas ir kaut kas intīms?

Nē, bet ne jau katrs teksts, ko uzrakstām, ir labā līmenī un publicēšanas vērts. Arī dzejnieku un rakstnieku dienasgrāmatas kā pētnieciskais materiāls varētu būt ļoti interesantas. Bet, līdzko ejam privātajā zonā, man nav vienas atbildes, kā būtu jādarbojas. Negribētu būt no tiem, kura privātas lietas tiek izvilktas publiski, ja vien es pats neesmu skaidri pateicis, ka šo drīkst un vajag. Bieži šī norma netiek ievērota.

Dominantei jābūt tam, ko autors izdarījis, nevis ar ko gulējis, cik reizi un kāpēc. Bēdīgais piemērs ir Rainis. Daudzi no viņa maz ko lasījuši, bet par viņa personību bieži ir virspusējs un melnbalts priekšstats.

Cilvēks pēc dabas ir slinks. Vai sev nosakāt, cik dzejas rindu dienā jāuzraksta?

Tas vairāk attiecas uz prozistiem. Zinu, ka liela daļa ievēro disciplīnu. Vācietis arī bija tāds, kurš cēlās, uzrakstīja divus trīs tekstus un tad gāja gar Māras dīķi staigāt. Mūsdienās 90% dzejnieku ir mazrakstītāji. Krājums iznāk labi ja piecos sešos gados. Bet kaut kāds ritms ir. Sevi ņemtu: viņa staigā pa mežu, iedvesmas brīdī ķer jebko, kas pa rokai, lai pierakstītu. No rīta pārlasa – nekā tur nav. Brīdī, kad raksti, ir divi pretēji procesi: no vienas puses – koncentrēšanās, no otras – atbrīvošanās. Ļoti labi saprotu Ojāru Vācieti, kurš teicis, ka viņu varējusi iztraucēt mušu dzinkstešana pie loga. Jo mazāk kaut kā ārēja, jo labāk. Īpaši sākumā. Pēc

„No rīta piecelies, izdzer kafiju un saproti – ir noskaņojums rakstīt dzeju vai nav.”

Dzejas pasākumā Kuldīgas novada muzejā 2018. gada vasarā.

Jānis Vādots (Jānis Veckrācis)

- * Dzimis kuldīdznieks.
- * Valodnieks, dzejnieks, žurnāla *Domuzīme* literatūras nodaļas redaktors.
- * Ventspils augstskolas pasniedzējs, maģistrantūras programmas *Lietiško tekstu tulkošana* direktors, tulkojumzinātnes pētnieks.
- * 12 gadus vecā dēla Alekša tēvs.
- * Dzejoļu krājumu *Virve* (2011), *Pagaidām iesāpās elpa* (2014), *Klusuma forma* (2019) autors.
- * Pērn starptautiskajā izdevniecībā *Peter Lang* angļu valodā izdota viņa monogrāfija par Nobela prēmijas laureātu, krievu dzejnieku Josifu Brodski *Dzejas tulkošanas lingvistiskie un translatoģiskie aspekti. Josifa Brodski teksti krievu, angļu un latviešu valodā*.
- * Šogad par krājumu *Klusuma forma* saņēmis Latvijas Literatūras gada balvu kategorijā *Labākais dzejas darbs*.

1. klases 1. septembris. Pie mammas, skolotājas Antas Veckrāces fizikas kabinetā logiem Viļa Plūdona Kuldīgas 1. vidusskolā.

neuzrakstīties. Kārlis Vērdiņš teicis, ka rakstīšana ir svētki. Tā arī ir, īpaši, ja beigās uzrakstās kaut kas cik neic derīgs.

Domāju, ka dzejas rakstīšana, kur gan process, gan rezultāts ir specifisks, jo mazāk metožu, jo labāk. Tikko ieejam kādās metodēs un pieejās, samazinās brīvības zona. Vispār mākslā brīvību vajag. Reizēm gan arī man pašam ir sajūta: kāpēc kaut ko rakstīt klāt, ja nevienam nespēs izlasīt visu to lielisko, kas jau uzrakstīts. Ir bijušas situācijas: uzrakstu dzejoli ar foršu metaforu, bet pēc laika lasu kaut ko, kur tā metafora jau ir iekšā. Tas ir tāds, kā tagad saka, aplauziņa brīdis.

Bet idejas lido gaisā! Jautājums, kurš tās noķer pirmais.

Savstarpējas ietekmes ir tikai normālas. Uldis Bērziņš teicis, ka grāmatas top no grāmatām. Bet ietekme tomēr ir kādā pārstrādātā veidā. Ja tu metaforu jau redzi citur, izmantot vairs nevari. Jānim Rokpelnim konsultācijās ar jaunajiem

dzejniekiem bijis teiciens, ka par šo rindu latviešu literatūrā visi honorāri jau samaksāti.

Vismaz padomju gados šķita, ka katrs jaunais dzejnieks nāk ar savu svaigumu, noliedzot iepriekš radīto.

Protams, būt ar ambīcijām – tas ir normāli. Gribētos, lai tās vien nedominētu. Visticamāk, tie, kuri raksta, ir lasījuši ļoti daudz. Vismaz vadošie rakstnieki to dara. Iesācēji dažkārt dzīvo ilūzijā, ka nevajag lasīt, lai neietekmētos. Vajag lasīt, uzkrāt tekstus sevī, lai veidojas materiāls, ko apstrādāt. Tirradņi pasaules vēsturē ir saskaitāmi un vienas rokas pirkstiem.

Ko jūs saucat par labākajiem dzejniekiem Latvijā?

Protams, jautājums, ko nozīmē *labākie*. Novērojumi ir interesanti. Ja varētu domāt, ka jauniešus interesē pārsvarā ekrāni un pogu spaidīšana, tad tomēr var secināt, ka rakstītāju ir arvien vairāk. Pagājušajā vasarā Kurzemes prozas lasītumos

2019. gada vasarā Varslavānu pirtīņas vietā, kur piedzimis Rainis. Jānis Vādots kopā ar dzejniecēm Sintiju Kampāni (no kreisās), Rutu Štelmaheri, Dainu Sirmo, Gitu Grozu un Ivetu Šimkus (pirumā no labās), dzejnieku Jāni Rokpelni un dēlu Aleksi.

iesniedza vairāk nekā 30 stāstu – tas ir ļoti daudz. Arī dzejā nāk jaunie, pat diezgan labi. Visiem kopīga problēma: ir uzķerts tas ejošais rakstīšanas veids, kam visi dara pakā. Nav savdabības.

Kāds ir šis veids?

To arī nav tik viegli formulēt. Vajag palasīt, lai saprastu. Droši vien stāstošā dzeja ir samērīgu, nepārspīlētu asociatīvismu, metaforiku. Vēl viens atzars – vienkāršā dzeja. Vienkāršums, protams, būtu jāliek pēdīnās. Turklāt vienkārši un labi uzrakstīt ir visgrūtāk. Bet metodes ir līdzīgas, tādēļ, ņemot viena autora dzeju un nezinot vārdu, nevaru uzreiz pateikt, ka tas ir viņš. Tas ir viens no kritērijiem, kas atšķir tos labākos – savdabīgums, kam klāt nāk kvalitāte.

Un saturiski?

Par ko jābūt dzejai, definēt nevajag. Jo daudzveidīgāk, jo labāk. Nāk prātā arī Liānas Langas teiktais: mūsdienās uzrakstīt jaunu labu milas dzeju ir gandrīz neiespējami. Paskatoties jaunos krājumus, šai tēmai dzejoļi velīti vismazāk. Viens no mūsu spilgtākajiem jaunajiem dzejniekiem Raimonds Ķirķis saka: kāpēc rakstīt to, par ko viss jau uzrakstīts. Tomēr nepiekrītu, ka dzejai vispār jāattālinās no emocionālā momenta. Pat tad, ja rakstām konceptuālu vai intelektuālu dzeju, kaut kur fonā, dziļajā slānī emocijai jābūt. Ja teksts manī neraisa ne vismazākās emocijas plašā nozīmē, tad pat kvalitatīvs dzejolis mani atstās vienaldzīgu.

Jūs esat arī kritiķis.

Kādreiz, bet tagad diezgan konsekventi no tā izvairo. Analītiskums pašlaik izpaužas zinātniskajā pētniecībā, galvenokārt analizējot tulkošanas aspektus. Kritika arī ir specifiska joma, kas jādara labi. Latvijā ar to ir lielas problēmas. Kritiķu nav tik daudz, un dzejnieki kritizē viens otru. Tur parādās piesardzība. Ja cilvēku pazīsti, saiejis, tad mazas izredzes, ka uzrakstīsi pavisam objektīvi. Un var nostrādāt arī personiskas antipātijas.

Kā izturaties pret jūsu dzejas kritiku?

Bez biezas ādas mākslā nav, ko darīt. Ja nebūs biezas ādas, pirmā negatīvā kritika iznīcinās tā, kas vairs muti atvērt nevarēsi un roka neklausīs. Tādu gadījumu, kad cilvēki sabrūk, ir daudz. Māksla ir publiska darbība, tādēļ ar to, ka būs kritika, ir jārēķinās. Tai jābūt objektīvai – neatbalstu ne pārlavīnošu, ne iznīcinošu. Ja es būtu kritiķis, tad grāmatu, kas man ļoti

nepatīk, vienkārši nekritizētu. Nav vērts.

Kopumā Latvijā diskusiju kultūrā grūti izvairīties no personiskiem uzbrukumiem. To mums internets apliecina katru dienu. Mēs nevis diskutējam par viedokli, bet pārejam uz personisku uzbrukumu. Nevis *es tev nepiekrītu*, bet *tu esi idiots*. Tikko aiziet šāda retorika, normāla diskusija ir beigusies.

Kurā brīdī jāsāk to mācīt?

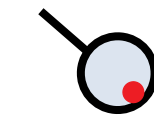
Droši vien skolā. Kad sāku strādāt augstskolā, man bija priekšstats, ka nu jau skolās viss notiek diskusiju formā, ka jaunieši ir pieraduši izteikties un nebaidās to darīt. Pārliecinājos par pretējo – jaunieši ārkārtīgi baidās izteikt viedokli. Milzīgi jāpārliecina, ka pat tad, ja es tev nepiekrītu, tas nenozīmē, ka tu esi stulbs un tev būs zems vērtējums. Ja students lekcijā runā, tas ir notikums. Tie ir svētki! Bet diskusija ir svarīga, tā parāda, ka tu kaut ko domā, meklē viedokli.

Varbūt jaunajai paaudzei viedokļa nemaz nav?

Tas ir otrs aspekts – iespējams, skolā diskutējas ir, bet par vispārīgiem jautājumiem, par kuriem viegli papļāpāt. Bet, kad jārunā par lietu – nevis jāizsakās riņķī un apkārt, bet arī kaut kas jāzina –, tad izrādās, ka nav, ko teikt. Ar fona zināšanām, ar kopējo kultūras pieredzi, ar kādu jaunieši nāk no skolas, ir milzīgas problēmas. Skaidrs, ka stipri lielai daļai jauniešu priekšstats par latviešu kultūru labākajā gadījumā ir ļoti miglains, pat ne virspusējs. Viņi dzīvo pilnīgi citā informācijas telpā – roši vien daudzi varētu pateikt par Holivudas aktieriem, bet ne par latvisko kultūras kodu. Mani tas uztrauc ne jau tāpēc, ka visiem jāzina Blaumaņa biogrāfija, bet tāpēc, ka mums aug jaunā paaudze, kas švaki zina latviešu valodu un nenes ierasto kultūrkodu. Ja ikdienas dzīve vēl ir citā valodā, tad, Latvijā dzīvodams, tu tik un tā esi kaut kāds nomads – šai kultūrtelpai un saknēm nepiesaištās. Es joprojām ticu, ka specifiskais ir mūsu valodas un kultūras jēga. Ja nav, kas kultūru nes un iemieso, tai nav jēgas.

Skola vien ar to galā netiks.

Neapšaubāmi viss sākas ar ģimeni, ar to, vai vecākiem ir vēlme redzēt Dziesmu svētkus, vai tiek ievērotas kādas tradīcijas, vismaz pārunātas. Kods pats no sevis neradīsies. Tas ir darbs,

„Iedvesmas brīdī rakstītājā dominē emocija, nevis tas, ko vajag uzlikt uz papīra. Dzejolis un emocija ir relatīvās attiecībās.”

bet patikams – kopā ar savu bērnu kaut kur aiziet. Piemēram, ar savu puiku biju uz Cēsu kauju rekonstrukciju – šaudīšanās, pēc tam arī uz tanka varēja uzķāpt. Viņam ļoti patika.

Kad uzrakstījāt pirmo dzejoli?

Pirmos dzejoļus rakstīju Atmosdas laikā 80. gadu beigās. Ģimene bija aktīvi iekšā visos procesos – par to tika runāts, skatīts televīzijā. Es pārzināju politiskos procesus, pat aprakstīju pierakstos, jo man ļoti patika visu ko pierakstīt. Atceiros, ka rakstīju patriotiskus dzejolišus, un tolaik tas bija diezgan loģiski. Pat atceros mazo, pelēko bločiņu, bet tas nav saglabājies. Lielākā vecumā pie literatūras skolotājas Dinās Porīnas Kuldīgas 1. vidusskolā vienā stundā uzrakstīju dzejoli. Bet *bzdinks* uz rakstīšanu uzņāca tikai augstskolā. Droši vien bija iemīlēšanās fons un citi apstākļi salsdzās. Tad gan rakstīju divus trīs tekstus dienā. Pirmajā krājumā no visiem ieliku tikai vienu. Varēju arī to nelikt. Es noteikti nebiju no tiem, kurš uzreiz raksta labi.

Par Kuldīgu runājot, tā ir ļoti poētiska vieta – te var kļūt par dzejnieku. Pat Eiropas mērogā atzīta par vienu no skaistākajiem galapunktiem. Kad ārzemniekiem sūtu šējenes fotogrāfijas, visi saka: „Tu esi uzaudzis paradīzu.” Patiesībā esmu uzaudzis pie Kuldīgas – laukos pie Ventas. Labākās atmiņas saistītas ar dabu.

Kad izvēlējaties studijas Ventspilī, vai nebija šaubu, kas jāmācās?

Kā nu ne! Viegli tiem, kuri spēcīgi vienā jomā, bet es biju no tiem, kuriem padēvās viss. Dokumenti bija iesniegti arī *fizmatos*. Ventspilī augstskola vēras vaļā, un mani ļoti interesēja valoda un literatūra, lai gan eksaktais virziens skolas laikā bija spēcīgāks. Tas ar humanitāro mani cīnījās. Skan komiski, bet iespējams, ka drusku nostrādāja arī tas, ka trīs gadus jau biju noņēmis ar fizikas olimpiādēm un grībējās kaut ko citu. Ja nebūtu izturējis konkursu Ventspilī, noteikti būtu aizgājis uz *fizmatiem*, un dzīve izvērsts diametrāli pretēji. Tomēr pētniecībā loģiskā

domāšana ļoti noder. Tāpēc esmu no tiem konservatīvajiem, kuri saka, ka skolā vajag dot vispārēju izglītību, nevis pārsīņot ar specializēšanos.

Kā atpūšaties?

Reiz, atpūšoties mājās, mani aicināja spēlēt vārdu spēles – *Alias* un tamlīdzīgas. Teicu: ziniet, nē, ar vārdiem tāpat nemos katru dienu. Vislabākā atpūta ir kaut kur doties: pastaiga, brauciens. Man ļoti patīk būt ceļā. Vislabākais brīdis ir tad, kad iekāpu mašīnā un viss vēl priekšā. Kopā ar puiku drusku pasportojam. Tad beidzot var nedomāt, atslēgšanās patiesi ir problēma. Piemēram, pirms iemīģšanās reizēm ir visaktīvākais domāšanas periods. Man mājās naktī mēdz ieslēgties uguns, jo ik pa brīdīm kaut ko pierakstu. To iesaku arī studentiem bakalaura darba izstrādes laikā – visas idejas vajag pierakstīt, lai tās nepazaudētu.

Dēls Alekšs dzīvo Portugālē. Cik bieži viņš ir Latvijā?

Izņemot šo gadu, vismaz trīs reizes mācās latviešu valodu, un tā viņam ir ļoti laba. Mūsdienā iespējas nodrošina to, ka mūsu attiecības nav mainījušās, sazināties gandrīz katru dienu. Cenšamies, lai viņam būtu saikne ar Latviju, bet, kur viņš dzīvos un ko darīs pieaudzis, to es nekādi nevaru ietekmēt. Toties fonu, pamatus ielikt, manuprāt, ir vecāku pienākums. Tādēļ mani pārsteidz tas, cik ātri, viegli un nešaubīgi labprātīgajā emigrācijā cilvēki atsakās no latviskā. Tas, ka latviešu valoda kļūst nevajadzīga, mūsu valodu padara par ļoti mazu, arī samazina tās izredzes.

Valoda arī šeit kļūst aizvien mazāk vajadzīga.

Tā lielā mērā ir valsts politikas kļūda un atbildība. Cilvēkiem jāmāk parādīti aktualitāti un nozīmīgumu. Ja jauniešiem augstskolā paprasa, vai vajag, visi kā viens skaitīs noskaita pantiņu: tā ir vērtība, tā jāsauglabā. Kad pajautā, kāpēc, iestājas samulsums. Ir klišeja, kas neprasā nekādu līdzi domāšanu, iesaisti, motivāciju. Ja tev nav personiskās pārliecības, ja pats neesi nonācis pie atbildes, kāpēc šī valoda un kultūra ir vajadzīga, skaidrs, ka jebkura vēja pūša cita virziena viegli aizpūš prom.

Latviešu valoda nekad nav bijusi ar lielu ekonomisko vērtību. Mani traucina, ja saka: laiki mainījušies. Šāds secinājums var būt tikai no nezinašanas. 19. gadsimta otrajā pusē, kad latviešu valoda izveidojās par pilnvērtīgu valodu, nebija nekādu objektīvu iemeslu tam notikt. Daudz mazāk iemeslu nekā šobrīd to saglabāt. Varējām palikt vācu vai krievu valodā. Bet bija motivācija – latvieši nosprida, ka tā ir un būs vērtība. Ja arī tagad latviešiem būs atbilde, ka tā ir vērtība un kāpēc, tad valoda būs. Mūsu valoda ir pietiekami liela, bagāta un pilnvērtīga. Ja latvieši nezinaš atbildi, tad izredžu ir maz. Mēs dzīvojam vairāku pasaules lielāko valodu ietekmes zonā. Mūsu valodu apēst var vienā mirklī. Eiropā ir valstis, kur tas jau noticis.

Valoda mainās un veidojas.

Jā, bet arī ar to mums ir lielas problēmas – piemēram, pārspīlētā uzticēšanās angļu valodai. Viss, kas nāk no tās, ir skaists, ērts, izdevīgs un foršs. Tikko kādam vārdam ir izdomāts jaunais, latviskais vārds, reakcija ir viena: jočīgi, neskan, neērti, nelietošu. Tas ir līdzīgi, kā feisbukā sākas spontāna diskusija par *laikiem*. Tika piedāvāts *tīkskīs, itīkskot*. Acīmredzama saistība ar patikšanu, tīkamību – manuprāt, reti lielisks latviskojums. Jauniešu reakcija – nē. Bet klasiskais pozitīvais piemērs ir vārds *zīmols*. Kad to piedāvāja *brenda* vietā, visi teica, ka jočīgi. Tagad vairs neatceiros, kad kāds būtu lietojis vārdu *brends*. Es aicinu valodu izteicieties. Ja uzticamies un sākam lietot, vārds iedzīvojas. Ja paši savu valodu neizmantošim, nevienam mūsu vietā to nedarīs.

Kā ļaut dzīvot vecpilsētai

Kuldīgā pašlaik tiek projektēta kultūras centra pārbūve. Kāds tai būtu vislabākais risinājums? Un kā līdzsvaru starp vēsturiskā mantojuma saglabāšanu un mūsdienu vajadzībām ir izdevies rast nesen celtajos vai pārbūvētajos objektos vecpilsētā: baseinā, mūzikas skolā un citos?

Prioritāte – lai būtu ērti

„Mājas domātas cilvēkiem, nevis cilvėki – mājām. Tādēļ jebkurā objektā prioritāte ir funkcionalitāte,” uzskata Kuldīgas vecpilsētā dzīvojošā arhitekte, Alsungas un Priekules novada būvvaldes vadītāja Ineta Butāne.

„Jārēķinās, ka vecajā mājā būs jāatrod kompromiss, lai saglabātu vēsturisko, bet svarīgākais tomēr paliek tas, lai tur dzīvojošajiem būtu ērti. Laba arhitektūra sākas no funkcijas.

Peldbaseins savā vietā vecpilsētā *sēž* ļoti labi. Gandrīz ar skaudību var skatīties, kā tas tur iedabūts (blakus sporta skolai – red.). Tomēr divas lietas man šķiet aplamas. Pirmā – grūti atrast galveno ieeju. Es dzīvoju netālu, redzēju, kā cilvēki, to apmeklējot pirmo reizi, klīst pa kvartālu un meklē, kā tikt iekšā, līdz atrod pagrabā mazas durtiņas. Man fakultātē mācīja, ka ir semantiskā domāšana – cilvēks automātiski virzās uz to, kas ir galvenais. Ieejai tādai jābūt, tad cilvēks uz to aiziet automātiski. Tā ir ābece. Vecajās bildēs redzams, ka ēkā bijušas divas galvenās ieejas. No Kalna ielas uzsvērti lielas kāpnes. Tās un durvis ir noņemtas, un fasāde uz Kalna ielu

Vēlams iesaistīt plašāku sabiedrību

Kuldīgas novada būvvaldes vadītāja Nellija Dziedātāja skaidro, ka kultūras centra projektēšana nebūt neesot viegls darbs, bet tiekot meklēts veids, kā saglabāt vēstures mantojumu un nodrošināt ērtu nama lietojumu. Viņaprāt, vēlams iesaistīt plašāku cilvēku loku, lai izdotos atrast vislabāko risinājumu.

„Kultūras centra pārbūves projekts jau vairākus mēnešus ir jaunā, aktīvā stadijā. Ar metu konkursa uzvarētājiem – biroju *MARK arhitekti* – plānojums tiek precizēts. Notiek regulāras attālinātas tikšanās platformā *Zoom*. Ēka atrodas vēsturiskajā centrā, un autori savā piedāvājumā ar lielu pietāti pret kultūrvēsturisko mantojumu izvērtē iespējamās ēkas apjomu veidus, lai ievērotu pasūtītāja funkcionālās prasības. Tiek mēģināts izlīdzsvarot tādas faktorus kā pilsētvides prasības, ēkas funkcionalitāte un autoru ideja ar viņu ļoti godīgo attieksmi pret arhitektūras mantojumu, tehniskās un akustikas prasības skatītāju zālēm un tamlīdzīgi, respektējot kuldīdznieku un visu novada iedzīvotāju vēlmi būt aktīviem kultūrā arī nākotnē.

Jebkuras pārbūves plānošana ir sarežģīta. Ēka pilsētībūvniecības pieminekļa teritorijā nosaka zināmas prasības, tostarp saglabāt Kuldīgai raksturīgo apjomu struktūru un

klūvusi mazliet garlaicīga. Nav vietas, kur tās kāpnes ielikt, bet līdz ar to ēka izskatās monumentāla, liela. Tas, ka jāieiet caur pagrabu, liekas dīvaini.

Mūzikas skolai ir tieši tā pati problēma, ka grūti saprast, kura ieeja ir galvenā. It kā no ielas, tomēr ikdienā tiek izmantots pagalms.

Otrs neveiksmīgs risinājums baseinam ir no satiksmes drošības viedokļa. Uzliekot lielos vārtus, ir norobežots priekšpagalms, kurā cilvēki varētu pulcēties. Kad sportisti paliek viesnīcā, *busiņš* apstājas pie vārtiem Kalna ielā. Bērni kāpj ārā, vieglās mašīnas aiz autobusa gaida. Iela nobloķēta. Bērni, izkāpjot no autobusa, stāv pie vārtiem – pagalmā neiet. Katrai lielai sabiedriskai ēkai jābūt vietai, kurā drīkst apstāties, izlaist cilvēkus. Ja vārti būtu vaļā, izkāpušie ietu pagalmā, bet tagad drūzmējas uz ietves.

Lielākā sāpe ir kultūras centrs – nepareiza projektēšanas uzdevuma dēļ, jo nedrīkstot bojāt fasādi pret Mucenieku ielu un ugunsdzēsības staciju pret Aleksūpīti. Līdz ar to paplašināt var tikai uz pagalma pusi. Kultūras centram vajag mazliet lielāku skatuvi un vietu, kur māksliniekiem sagatavoties. Ērtāk būtu otrā stāva līmenī uztaisīt skatuvi tādu kā apeju no ielas puses. Pēc tā varianta, ko esmu redzējusi, paliks divas sienas ielas pusē, bet pārējais kultūras nams tiks nojaukts pilnībā, lai paplašinātu. Tās sienas, ko cenšas saglabāt, pašas par sevi nav nekāda vērtība: viena ir akla, otra – ar aklajiem logiem tur, kur varētu izbūvēt apeju skatuvi ielas pusē. Jābūt arhitekta meistarībai, kā šo apeju iekļaut vecpilsētā, bet tas ir izdarāms. Manuprāt, pašreizējais risinājums pret to māju nebūtu godīgs.”

arhitektoniskās detaļas, pārbūves pamatību ar vēsturiskajiem analogiem. Kultūras centrā notiekošās daudzfunkcionālās norises (amatiermākslas kolektīvu mēģinājumi un uzstāšanās, koncerti, kino, dažādi pasākumi u.c.) iezīmē komplicētību. Mērķis – maksimāli nodrošināt un uzlabot ēkas dzīvotspēju un apstākļus, kādos darbojas kultūras aktīvisti, radīt jaunu, mūsdienīgu estētisko vidi. Projekta autori piedāvā vairākus funkcionalitātes scenārijus, kādus viņi saskata nākotnes kultūras centrā.

Kultūras centra projektēšana nebūt nav vienkārša. Tās rezultāts būs veiksmīgs tad, ja pasūtītājs kopā ar autoriem spēš saredzēt vīziju, palīdzēs radīt jaunus impulsus, kā organizēt kvalitatīvu, radošu vidi, ļaus autoriem gan ienest nākotnes tehnoloģijas, gan piedāvāt īpašu redzējumu ēkas daudzfunkcionalitātei un telpu apdarei. Protams, saglabājot ēkas un pilsētībūvnieciskās situācijas unikalitāti, respektējot atrašanās blakus Aleksūpītei. Iespējams, pagalmā nākotnē var tikt sasaistīts ar pārējo pilsētas daļu, kultūras centru veidojot atvērto, pieejamu.

Ļoti vēlams būtu arī sabiedrības iesaiste, lai autoriem dotu iespēju ar projektu tā tapšanas stadijā iepazīstināt plašāku kultūras cilvēku loku un skaidrot ieceri, pamatot risinājumus.”

Gājējiem vide nav draudzīga

Arhitekts Viktors Bērziņš uzskata, ka par konkrētiem objektiem katrs var spriest citādi, jo gaume un vēlmes atšķiras, bet nopietna problēma Kuldīgā, viņaprāt, ir braucējiem un gājējiem paredzēto virsmu nepareizais segums.

„Arhitektūra nesastāv no apjoma vien. Tikpat svarīga ir virsma, pa kuru pilsētā pārvietojamies. Turklāt māju es tikai redzu, bet ar virsmu esmu saskarē vienmēr. Kāda mērķa dēļ šī saskare Kuldīgā tiek apgrūtināta? Daudzviet uzlikts normāls ielas vai ietves segums, kas ik pa gabalam tiek pārtraukts ar

nelīdzenu, gājējam, riteņbraucējam vai māmiņai ar ratiņiem grūti pārvaramu segumu. Nekur pasaulē ne ar kādiem vēstures iegānšiem gājēju kustībai paredzētais netiek taisīts sliktāks nekā transportam. Cilvēks pat ar nelielu pēdas traumu daudzviet pilsētā pa ietvi paiet nevar, jo uzlikts pseidovēsturisks bruģis, kāda Kuldīgā nekad nav bijis. Ja tas būtu lētāk nekā uztaisīt gludu virsmu, es vēl saprastu. Ja nav naudas, iztiekam ar to, kas ir. Bet daudzviet ieviesti dārgāki risinājumi, kas gājēju kustību nevis atvieglo, bet sarežģī vai pat padara neiespējamu.”

Arhitekts Viktors Bērziņš nosauc vietu 1905. gada ielā pie Kuldīgas bibliotēkas, kur, viņaprāt, ir viens no neveiksmīgākajiem ietves posmiem. Gludo segumu pārtrauc laukakmeņu bruģis, ko nomaina vēl cita materiāla bruģis, apgrūtinot gājējus, riteņbraucējus, invalīdus un māmiņas ar bērnu ratiņiem.

„Pilsētai jāattīstās par godu mums”

Arhitekts Aldis Orniņš, neanalizējot atsevišķus objektus, uzsver: svarīgi, lai to tapšanā tiktu respektētas iedzīvotāju vēlmes un vajadzības.

„Tam, kā pilsēta mainās, būtu jānotiek par godu mums – iedzīvotājiem. Lai mums ērtāk, vieglāk un patīkamāk. Ir arī cits aspekts – kultūrmantojums. Tas, kas svarīgs visai cilvēcei. Lielākā dilemma ir divu pretpolu intereses salāgot. No vienas puses, kultūras mantojums būtu jāpatur pēc iespējas autentiskāks, bet uztaisītajam jābūt valkājāmam. Viens skatījums ir tāds, ko pilsētā redz tūrists. Viņam Kuldīgā viss patīk – reti kurš saka ko citādāku. Otrs skatījums – kā ir te dzīvot. Vai viegli vecos logus remontēt un lietot ikdienā? Vai viegli

iebraukt pagalmos vai braukt pa tādu ielu segumu, kāds pilsētā ir? Vai biznesam te ir ērti? Ja paskatās uz jaunajiem objektiem, tad šķiet, ka no iekšpuses ir labi. Ir izpildīti noteikumi – ņemts vērā, ka tās ir vecās ēkas. No ārpuses tās ir interpretācijas, ko ieviešam, balstoties uz veco vērtību saglabāšanu un jauno pielikšanu klāt. Man grūti izvērtēt, cik labi tas izdarīts, jo katrs redzam citādāk.

Par kultūras centru domāju: vislabāk būs tad, ja projektētāji maksimāli ieklausīsies lietotājā. Tā ir kultūras centra vadība un klienti, kuri ies uz pasākumiem. Viņiem ir vislabākā sapratne par to, kā viņiem būtu ērti. Otrs jautājums – vai to visu, kas nepieciešams, vecajās telpās var ietilpināt.”

„Viens skatījums ir tāds, ko pilsētā redz tūrists. Otrs – kā ir te dzīvot vietējiem.”

Jāplāno vismaz desmit soļi

„Laiks un noteikumi mainās tik ātri, ka kultūras darbā jāplāno nevis viens, bet desmit soļi uz priekšu, jo atļautais un neatļautais pašlaik strauji mainās,” atzīst Kuldīgas novada domes kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa.

IZSLUDINĀS PAMAZĀM

Nākamnedēļ pašvaldībai būs skaidrība par jaunajā kultūras kalendārā atbalstāmajiem pasākumiem. Tā veidošanu korigēja Covid-19 izraisītā situācija, un kultūras nodaļa mudināja visas iestādes un pagastu kultūras organizatorus izteikt idejas.

Kā atzina domes izpildītore Ilze Dambīte-Dambergā, idejas bijušas daudzas, bet gan viņai, gan D.Reinkopai līdz apstiprināšanai gribas runāt piesardzīgi. „Gandrīz visas ir ļoti interesantas. Šis laiks rosinājis būt radošiem, domāt pa jaunam. Jāatzīst, ka idejas ir pielāgotas atļautā un neatļautā situācijai, bet tā mainās strauji.

Visticamāk, jauno kultūras kalendāru piedāvāsim soli pa solim. Noteikti varēsim brīvdienās darbināt brīvdabas kino, kas Pilsētas dārzā jau ir izveidots,” uzsver I.Dambīte-Dambergā. „Pasākumi būs mazākā formā, ar ne tik lielu reklāmu, lai nepulcinātu pārāk lielas masas. Pēc 9. jūnija vairāk zināsim, ko drīkst.”

KONCERTU TIEŠRAIDES UN AUTO KINO

No aprīļa beigām pašvaldība atbalstīja sešas koncertu tiešraides, ko skatītāji varēja vērot internetā. Skatījumi bijuši mērāmi tūkstošos. Programmu veidojušas abas kultūras nodaļas darbinieces D.Reinkopa un Agnese Lapsiņa un Kuldīgas aktīvās atpūtas centra vadītāja Jana Bergmane.

Kuldīdzniekiem piedāvāti arī divi auto kino seansi. D.Reinkopa gan atzina, ka citu tuvākajā laikā vairs nebūšot, jo Pilsētas laukuma un ielu slēgšana ir gana sarežģīta, process ir arī dārgs, jo

Kuldīgas Pilsētas laukumā, kas ikdienā tāpat pilns ar braucamajiem, pirmajā auto kino seansā detektivfilmu *Uz nažiem* iedzīvotāji noskatījies no 90 automašīnām.

vajadzīgs piemērots inventārs un apmeklētāji jāizvieto pēc sanitārā protokola. Uz pirmo filmu *Uz nažiem* izpirktas visas 90 biļetes, uz *Mollijas spēli* pārdot izdevies tikai pusi.

I.Dambīte-Dambergā par interesantu sauc Kuldīgas bibliotēkas piedāvājumu – avīzes un žurnālus lasīt līdzās esošajā skvēriņā, kamēr telpās nedrīkst. Bet *Rumbas kvartets* koncertējis Pilsētas

dārzā un Pils ielā. „Tā ir vietējo mākslinieku iniciatīva – pašiem nākt ārā.”

Inguna Spuleniece
Alberta Dintera foto

MANS KULTŪRAS NOTIKUMS

„Priecātos, ja tādi būtu biežāk”

Gundega Lode ar draugu Mihailu pirmoreiz kino skatījās savā automašīnā.

Kuldīgas slimnīcas neatliekamās medicīnas ārsta palīdzē Gundega Lode stāsta savus iespaidus par auto kino seansi, kas pagājušās nedēļas nogalē Kuldīgā notika Pilsētas laukumā.

„Feisbukā uzzināju, ka tiek rīkots šāds pasākums. Devos tur kopā ar ģimeni. Braucām tāpēc, ka tas ir kas nebijis – nepieredzēts kinoformāts. Apmeklējam abus vakarus. Es būtu priecīga, ja šādi kinovakari Kuldīgā notiktu biežāk. Noorganizēts bija labi, vienīgi otrajā vakarā radās nelielas tehniskas problēmas. Filmas nebija pašas jaunākās, bet tas netraucēja, jo es tās nebiju redzējusi un man patika.

Pirmajā vakarā skatījāmies spriedzes un humora pilno detektīvistāstu ar aktieri Danielu Kreīgu galvenajā lomā filmā *Uz nažiem*, ko kritiķi nodēvējuši par krimināli labu izklaidi. Uzreiz pēc 85. jubilejas nogalināts detektīvromānu autors un kuplas ģimenes patriarhs Harlans Trombijs. Slepkavību izmeklēt sāk harizmātiskais un skrupulozais detektīvs Benuā Blanks, kuram acumirkli kļūst skaidrs – to pastrādājis kāds no Trombija plašās ģimenes locekļiem. Bet kurš tieši? Atjautības spēle uz dzīvību un nāvi ir sākusies!

Otrā filma bija 2017. gada biogrāfiskā drāma *Mollijas spēle*, kas stāsta, ka pēc neveiksmes profesionālās slēpotājas karjerā Mollija Blūma atver pagrīdes klubu pokera spēlētājiem. Nelegālā vieta kļūst populāra, bet bizness – ļoti ienesīgs, un drīz vien Mollija kļūst par pokera princesi. Tad viņa nokļūst FIB redzeslokā.

Uzskatu, ka maksa par biļeti bija adekvāta – kinoteātrī nebūtu lētāk, un mašīnā var sēdēt pat pieci cilvēki. Vienīgi no aizmugures sēdekļiem grūtāk skatīties. Vispozitīvākais bija tas, ka varēju ņemt līdzī mazo bērnu un viņš nevienu netraucēja. Redzēju, ka daudzi bija atbraukuši pat ar zīdaiņiem.

Apmeklēt kino man patīk, bet iznāk reti. Parasti braucam uz *Forum Cinemas* Rīgā, ejam arī uz Kuldīgas kinoteātri. Man patīk dažādas filmas, izņemot šausmu filmas. Interesē tās, kas balstītas uz patiesiem notikumiem – biogrāfiskas, dokumentālas, vēl arī komēdijas.”

PĀRDOMAS

Lai viņi tagad arī atbild

Ieva Rupenheite, īpaši Kurzemniekam

Kad autoram rodas kāda iecere, kad autors strādā pie tā, lai šī iecere materializētos, viņš ir viens. Un viens arī aizstāv savu garabērnu, atbild par radīto un, ja paveicas atrast sapratējus, arī saņem atzinību. Arhitektu pasaulē arī atbild autors, un pārsvarā tas ir arhitektu birojs ar kolektīvo atbildību. Savukārt cilvēciskā vēlme dot visiem un par visu padomus ir īpaši veiksmīgi kultivēta interneta anonimitātes apstākļos un aizēno katra ikviena atbildību par šo padomu realizāciju. Tas ir visnotaļ ērti.

Kuldīga tāpat kā daudzas pilsētas pasaulē lēnāk vai straujāk tiek būvēta, neatsakoties no pārbaudītām vai vienkārši mīļām vietām un lietām, cenšoties tās pielāgot jaunām vajadzībām un prasībām. Gadījumos, kad konkrētā ēka ir kultūras piemineklis, kādu Kuldīgā nav mazums, viss ir vēl samērā skaidrs, cik nu šī skaidrība nieka simt gados attīstījies¹.

Jā, bet ko darīt, ja objekts nav īpaši arhitektoniski vērtīgs, taču visiem pie sirds pieķēries citu iemeslu dēļ? Tā, izskatās, ir noticis ar Kuldīgas kultūras centru. Jau vairākas kuldīdznieku paaudzes apdzīvo 20. gs. sākumā būvēto ēku ar stateniskā jūgendstila vai citviet pieminētām nacionālā romantisma pazīmēm.

2018. gadā pašvaldība izsludināja metu konkursu, kurā uzvarēja SIA *MARK arhitekti*, parakstot projektēšanas līgumu. Konkursa rezultātus vērtēja komisija, kurā darbojās cienjami savas nozares speciālisti, turklāt no pieciem dalībniekiem trīs ir arhitekti: Latvijas Arhitektu savienības

pārstāvis Jānis Dripe, Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes pārstāve Liesma Markova, Kuldīgas novada pašvaldības būvvaldes vadītāja Jana Jākobsone, kultūras centra direktore Inta Burnevica un novada domes priekšsēdētāja Inga Bērziņa. Diskusijas par to, kā kam būs būt, nerimstas, un arhitekti jau divdesmito (!) reizi ievieš projektā labojumus. Protams, ir jāuzklausa to vajadzības, kas šo ēku izmantos, bet arī nauda un laiks ir tāda pati vajadzību robeža. Arhitekti, kuru darbu saraksts ir visai cienījams (desmit gados vairāk nekā 80 objektu), turklāt uzbūvēto ierindā lasāma arī Nacionālā teātra piebūve, Talsu Radošā sēta, Latvijas Universitātes dabaszinātņu akadēmiskā centra komplekss u.c. sarežģītiem nosacījumiem bagāti, bet talantīgi atrisināti objekti.

Apstrīdēt un strīdēties, lai saņemtu labāko rezultātu, ir cēls motīvs, ja vien to nevirza slēptas politiskās ambīcijas. Ierasta parādība pasaulē ir tā, ka kultūras pieminekļu aizsardzības politika realizē kādu nekādu iespējamu saskaņu starp politikajām vajadzībām atbilstošu vēstures interpretāciju, sociālo pasūtījumu un attiecīgā objekta vajadzību pēc sargāšanas. Arī jebkuras ēkas celtniecība vai renovācija pilsētvīdē ir iespējamā saskaņa starp sociālo pasūtījumu un politikajām vajadzībām. Cita starpā – vēlēšanas arī nav aiz kalniem.

Kad kāda projekta (un gluži vienalga, vai tā ir grāmata par pilsētu vai celtniecības objekts) apspriešanā sāk iesaistīties arvien vairāk ļaužu ar labiem nodomiem,

rodas vēlēšanās cieši aizmiegt acis un cerēt, ka viss autora vai autoru kolektīva darbs nedosies uz ellī. Jo visistākā elle ir kolektīvā bezatbildība. Arī tad, kad vieni arhitekti sāk dot padomus otriem vai vieni grāmatu grafiķi – citiem, autoriem jāatrod sevī spēki norobežoties, jo katram no mums var būt cits redzējums, bet kādu iemeslu dēļ cienījamā žūrija izvēlējusies konkrētu autoru, lai tas realizētu pilsētas vajadzības.

Brīdī, kad savstarpējos spalvu spodrināšanas centienos tiks zaudēti laiks un nauda, lai pilsētai (sociālais pasūtījums) vajadzīgo realizētu, vai arī tas tiks realizēts samocītā formā (neglīts, nelasāms utt.), neviens padomdevējs vairs nevēlēsies to apliecināt ar savu parakstu. Paliks tikai autors. Viens pats.

¹ Ap 1900. gadu Vācijā tiek izstrādāta jauna arhitektūras pieminekļu inventarizācijas sistēma, kur aizsargājamo objektu saraksta sākumā novietojā apvidus ievērojamākos pieminekļus, parasti sakrālās celtnes, kam sekoja sabiedriskās un dzīvojamās ēkas, rūpnīcas un mazāka mēroga dekoratīvās celtniecības objekti. *Arhitektūras mantojuma aizsardzības vēsture Latvijā*, M.Mintaus, Neputns, 2016

APSKATS

**Katriona Luīze
Rožlapa**, mākslas
zinātniece

Pēc mākslas iztviķušajiem

Nedaudz brīvības nu ir. Muzeji un izstāžu zāles atveras un cenšas, ievērojot visus apstākļus, ieiet uzlabotajās, taču ierastajās slīdēs. Tiek publicēta informācija par pārmaiņām izstāžu grafikos, tomēr dažkārt tās vietā ir klusums. Ņemot vērā apmeklētāju skaita ierobežojumus, Romana Sutas un Aleksandras Beļcovas muzejs vēl netiks atvērts, tamdēļ provizorisks izstāžu apskates laiks palicis uz lielas jautājuma zīmes. Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā plānotās izstādes *Rihards Zariņš (1869–1939). Ko Latvijas meži šalc atklāšana* pārceļta uz jūlija sākumu, taču meistariģā grafiķa devums būs aplūkojams līdz pat 25. oktobrim. Līdzīgi pagarināta izstāde Latvijas Nacionālajā bibliotēkā *2020: mūžības perspektīva* – līdz 12. oktobrim. Tomēr kas vēl?

RĪGAS MAZĀKĀ GALERIJA

Šajā laikā viena no vispiemērotākajām izstādēm, ko aplūkot, ir Aristida Briāna ielas 9. nama logā ievietotā Pauļa Liepas personālizstāde *Kā sapnī*. Rīgas Mazākās galerijas formāts – brīvdabas mākslas vērošanas iespēja – ļauj pavisam droši ieturēt distanci un vienlaikus baudīt fascinējošo laikmetīgo mākslu un konceptuālo vēstījumu, kas ieinteresē pat garāmejojot. P.Liepas mākslas instalācija izveidota no monolītiem koka klučiem, kurus iecerēts autoram ik pa laikam pārkārtot pēc izjūtām – ietekmējoties gan no paša un apkārtējo noskaņojuma, gan dabas, pakļaujot mākslu visam mainīgajam.

MĀKSLAS MUZEJS RĪGAS BIRŽA

Kamēr ierobežojumi vēl liedz traukties pretī eksotiskajam, nedaudz austrumu burvības var smelties izstādē *Kabuki 歌舞伎. Japānas 19. gadsimta ukijo-e*, kas lielajā zālē aplūkojama līdz 16. augustam. Tā veidota no muzeja kolekcijas ukijo-e jeb kolorētajiem kokgriezumiem no Japānas Edo laikmeta (17. – 19. gs.), kas veltīti kabuki tēmai, japāņu tradicionālajai teātra formai un tā aktieriem. Mākslas darbi ataino spilgtu japāņu kultūras uzplaukuma periodu, kas atklāj bagātīgo vēsturi, – tā mūsu eiropēiskajai mentalitātei vienmēr šķitīs īpaši intriģējoša.

DEKORATĪVĀS MĀKSLAS UN DIZAINA MUZEJS

Arī nedaudz pikantērijas un provokācijas dažkārt kārojas, it īpaši pēc tik ilgas nošķirtības. *Samsāra* ir mākslinieču dueta *Skuja Braden* (Ingūnas Skujas un Melisas D.Breidenas) vērienīga retrospektīva izstāde, kas muzejā izvēsta līdz 27. septembrim. Tā atklāj iespaidīgu tandēma vēsturi un daiļradi, iedalot to mākslinieciskajos posmos un tematiskajos formātos. Porcelāna un tēlniecības darbi pārim ir īpaši ekscentriski kā formā, tā saturā. Tie ataino gan klaji neķītras ainas un feminisma idejas, gan reliģiskus sižetus, pat politiski un sociāli piestrāvotus vēstījumus. Tam visam klāt izstāde konceptuāli vēsta par budismu un to, kā abas sievietes to uztver un praktizē. Tādēļ tai piešķirts samsāras nosaukums, uzsverot cikliskumu, meklējumu un ilūziju ceļu. Izstāde ir kļiedzoša un pārstrāvota idejām un tematiem, kas rada ļoti paliekošu, bet ne katra gaumi apmierinošu pēcgāršu.

DARI
PATS!

● Kad gaisa balons sagatavots, to piepilda ar ziediem, pirms iesprašanas oāzē katru kātiņu apgriežot. Kompozīciju veido tā, lai nekur nepaliktu redzama oāze, tukšumus nosedzot ar zaļumiem vai sīkiem ziediņiem. Var dekorēt ar lentītēm, pērlēm, taurenīšiem. Arī balona kātu var glīti notīt ar lenti, piešķirot pabeigtību. Tad noderēs karstās līmes pistole. Es balona turētāju paslēpu zem pieskaņotas lentes.

● Veidojot šādu gaisa balonu, ar materiāliem var improvizēt. Es speciāli nopirku gatavu groziņu, bet, pārskatot krājumus, nejausi atradās cits, pēc formas piemērotāks. Tikpat labi var izmantot mazu skārda spainīti, kādi nopērkami mājāsaimniecības preču veikalos. Ja jāapsveic mazs kārumnieks, grozā ziedus var aizstāt ar saldumiem, taču balona kāts jāstiprina pie pamatnes ar karsto līmi.”

Alberta Dintera teksts un foto

KULTŪRAS KALENDĀRS

KULDĪGĀ

Muzejā izstādes *Drukātais vārds: Kuldīgas preses vēsture un ledvesmojošā Kuldīga 19.–21. gadsimta gleznās un grafiķā.*

Mākslas namā no 11.VI līdz 12.VII Kuldīgas mākslas skolas diplomdarbu izstāde.

Vecajā rātsnamā Kuldīgas mākslas skolas grafikas izstāde *Sajūtas.*

Mākslinieku rezidences galerijā līdz 12.VI izstāde *Ikonas.*

Bibliotēkā jūnijā literatūras izstāde *Skani mūzikā.* No 11. līdz 27.VI literatūras izstāde *Ligo diena atnākusi.*

SKRUNDĀ

Tirgus laukuma paviljonā mākslas studijas darbi.

ALSUNGĀ

Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā jūnijā mākslinieka Gata Mārtiņa Bezdelīgas un *Saules lietu/Ditas Zagorskas* kopdarbu izstāde *Katram savs stāsts.*

Ziedi gaisa balonā

Vasara ir īsts svētku laiks, kad tiek svinēti izlaidumi, kāzas un kristības, jubilāri rīko vasarīgas ballītes. Un, kur svētki, tur ziedi un baloni. *Radošā Kuldīga* viesojas pie floristes Ances Blūmas, kura piedāvā neparastāku ideju, kā ziedus un balonu apvienot interesantā kompozīcijā.

● Ance stāsta: „Ideju noskatīju internetā un pielāgoju, ņemot vērā pieejamos materiālus. Vajadzīgs balons, speciālais balona kociņš jeb kājiņa, neliels groziņš, zaļā oāze dzīvajiem ziediem, gabals caurspīdīgās folijas, dekoratīvas lentītes un, protams, ziedi.

● Sāku ar ziedu izvēli un sagatavošanu darbam, t.i., jāizvēlas ar stingriem kātiem, pirms tam noņemot lapas, apgriežot kātus un liekot ūdenī dzirdīt, kamēr tiek sagatavoti pārējie materiāli. Jebkuram darbam ar oāzi nederēs ziedi ar lokaniem, ļoti smalkiem vai gaļīgiem kātiem.

● Izvēlējos ziedus rozā toņos un pieskaņoju atbilstošas krāsas balonu un lentītes. Brīvs fantāzijas lidojums – tikpat labi var ņemt materiālus kontrastējošos toņos vai kaut visās varavīksnes krāsās, ja vien tas atbilst notikumam un jubilāra gaumei.

● Nākamais ir sagatavot pamatni – gaisa balona grozu, kurā kompozīcija tiks kārtota. Vispirms jāizmērcē oāze, to ieliekot palielā bļodā ar ūdeni. Svarīgi – oāzi nedrīkst gremdēt! Jāsagaida, kad tā pilnībā sasūkusies ar ūdeni un nogrimusi pati. Floristikas piederumu veikalos ir dažādi groziņi ar iestrādātu plēvi, bet tikpat labi var izvēlēties citu un izklāt ar gabalu caurspīdīgās folijas, lai ūdens nesūktos cauri. Oāzei ar lielu nazi nogriež nepieciešamā izmēra gabalu un liek izklātajā groziņā. Vidū iesprauž balonu, tā *kājiņu* pirms tam saīsinot.

● Lai kompozīcija iegūtu gaisa balona veidolu, šauras atlasa lentītes izmantoju kā atsaites. Vispirms jānomēra, cik garš gabals vajadzīgs, liekot to pāri balonam tieši pa vidu un ņemot vērā, ka lentītes pie groziņa jāpiestiprina, vai nu izvelkot cauri pinumam un sasienot, vai arī pielīmējot ar karstās līmes pistoli. Nepieciešami divi vienādi gabali, kurus salīmē, sakrustojot viduspunktā, un tad krustojuma vietu liek balona centrā, galus attiecīgi piestiprinot grozam.

VENTSPILĪ

Kultūras centra kolektīvi pasākumu sērijā *Ventspils skan 5.*, 12., 19.VI. **Teātra namā** *Jūras vārti* līdz 5.VII Mārties Klušas izstāde *Rezumējums.*

LIEPĀJĀ

Tiešraidē no Lielā dzintara 14.VI 18.00 koncertā *Bahs. Grūvs. Saksofoni* Rīgas saksofonu kvartets tiek ar sitaminstrumentālistu Guntaru Freibergu, vienu no spilgtākajiem jaunās paaudzes mūziķiem. Uz vienas skatuves pirmoreiz četru saksofonu pilnskanību papildina dažnedažādi sitaminstrumenti, marimba, bungas un vibrofons.

KAZDANGĀ

Muzejā jūnijā skatāma mākslinieka, karikatūrista un pedagoga Viļņa Bulava karikatūru izstāde.

CĪRAVĀ

Rododendru dārzā – ap 240 mūžzaļajiem un vasaras rododendriem dažādās krāsās. Kopā 73 šķirnes.

LATVIJAS BALSS EIROPĀ

EIROPAS SOLIDARITĀTE

Eiropas Parlamenta lielākās politiskās frakcijas (Eiropas Tautas partijas grupas) atbilde uz ārkārtas stāvokli, ko izraisījis Covid-19, ir vienošanās par Eiropas solidaritāti.

Tūlītēja sadarbība starp valstu nacionālajām veselības sistēmām.

Vienoti sociālās distancēšanās noteikumi ES valstīs.

Palielināta infrastruktūras drošība – internets, enerģija, pārtikas piegādes.

Palīdzība ekonomikas atjaunošanai pēc pandēmijas.

Pašreizējā krīzes situācijā gūtās mācības. Nepieciešamība palielināt zāļu ražošanu Eiropā.

Jaudīgs atbalsts

Kopš Covid-19 krīzes sākuma Eiropas Komisija ir mobilizējusi nepieciešamos finanšu resursus, lai ierobežotu epidēmiju un mazinātu triecienu ekonomikai. Pašreizējā situācijā ir būtiski maksimāli

saglabāt Eiropas ekonomikas jaudu, atbalstot uzņēmumus, saglabājot darbvietas un iedzīvotāju ienākumus. Tas ļaus Eiropas ekonomikai strauji atgūties pēc epidemioloģiskās situācijas uzlabošanās.

Eiropas Komisijas priekšsēdētāja Uzruļa fon der Leiena un izpildvietnieks Valdis Dombrovskis informē par izmaiņām fiskālajos un valsts atbalsta noteikumos, kas palīdz dalībvalstīm finansēt krīzes pasākumus un sniegt atbalstu uzņēmumiem, tajā skaitā grantu veidā.

Lielākā politiskā frakcija Eiropas Parlamentā kopš 1999. gada.

Tajā darbojas 187 no 705 EP deputātiem. ETP grupā strādā Latvijas deputātes – Sandra Kalniete un Inese Vaidere. Eiropas Komisijā vadībā – priekšsēdētāja Uzruļa fon der Leiena, priekšsēdētājas izpildvietnieks Valdis Dombrovskis. Vairāk – www.eppgroup.eu

Sandra Kalniete,
Eiropas Tautas partijas grupas viceprezidente

Latvijas intereses ilgtermiņā

Pēckrīzes periodā Eiropas ekonomikas atjaunošana nedrīkst notikt uz Latvijai būtisku lauksaimniecības un kohēzijas politiku rēķina.

Virusa izraisītā krīze visiem ir radījusi nenoteiktības sajūtu par nākotni, kas sarunas starp Eiropas institūcijām par nākamo ES daudzgadu budžetu un ekonomikas Atjaunotnes fondu padara īpaši spriegas. Eiropas Tautas partijas grupa piedāvā skaidru pozīciju par budžeta veidošanas principiem, tai skaitā stingri uzstāj, lai koncentrētos uz ekonomikas atveseļošanu pēckrīzes periodā, netiek atstātas novārtā līdzšinējās Eiropas ilgtermiņa politikas, kas ir ļoti nozīmīgas arī Latvijai un tās cilvēkiem. Neredzu par iespējamu atkāpties no Latvijas nostājas jautājumā par finansējuma palielinājumu kopējai lauksaimniecības politikai, iespēju robežās ir jākāpina finansējums kohēzijas jeb reģionālajai attīstībai, tāpat ne mazāk svarīgs ir stabils finansējums drošībai. Grūtības vienoties par ES daudzgadu budžetu nākamajam periodam bija jau pirms krīzes, cīņas starp Eiropas institūcijām un valstīm bija skarbas. Tagad tam vēl pievienojas neskaidrība par Atjaunotnes fonda izma-

tošanas principiem. Latvijai ir svarīgi, lai šis fonds, kura līdzekļus Eiropas Komisija plāno aizņemties finanšu tirgos, piedāvānot kā garantiju ES daudzgadu budžetu, nekļūtu par smagu parādu "bumbu", kas atstātu negatīvu iespaidu uz lauksaimniecību un kohēzijas paredzēto līdzekļu daudzumu. Tas var notikt, ja Atjaunotnes fonda līdzekļus dalībvalstis saņems kā dotāciju, ko vēlāk finanšu tirgiem būtu jāatmaksā no ES budžeta.

Ķīnas atbildība, Krievijas dezinformācija

Mums par to ir jārunā skaļāk! Par Covid-19 globālo katastrofu ļoti liela atbildība ir jāuzņemas Ķīnai, jo tieši šajā valstī sākās pandēmija, bet tagad Ķīna atsakās pieļaut neatkarīgu izmeklēšanu, par to, kā vīrusa pandēmija sākās, un tā ir ļoti bezatbildīga rīcība. Izmeklēšanas galvenais uzdevums būtu iegūt precīzas zināšanas, kā uzlabot reaģēšanas spējas līdzīgās situācijās, taču tā vietā, lai dotu godīgas atbildes, Ķīna īsteno tā dēvēto "masku diplomātiju", novēršot pārējās pasaules uzmanību no savas atbildības un mēģinot panākt, ka visi aizmirst patieso faktu slēpšanu pandēmijas sākumā. Eiropas Savienības kopē-

jais ieguldījums globālajā cīņā pret pandēmiju sasniedz 20 miljardus eiro, sniedzot atbalstu kā bloka kaimiņvalstīm, tā arī citām visvairāk skartajām valstīm pasaulē. Eiropas atbilde cīņā ar pandēmiju ir ātra un dāsna, tomēr ziņu izplatība par ES palīdzību un par mūsu ieguldījuma patieso mērogu, šobrīd atpaliek no Ķīnas "masku diplomātijas" panākumiem vai Krievijas aktīvās dezinformācijas kampaņas, kuras mērķis ir vājināt Eiropas Savienību. Mums jāmacās runāt skaļāk par saviem labajiem darbiem.

Atbalsts kaimiņvalstīm

Līdzās diskusijām par Eiropas Savienības daudzgadu budžetu, Eiropas Parlaments ir lēmis piešķirt 3 miljardus eiro kaimiņvalstu ekonomikas atbalstam pēc pandēmijas. Šis ir bijis vēl viens operatīvs un ļoti svarīgs lēmums, jo dod skaidru signālu, ka Eiropas Savienībai ir svarīga kā politiskā, tā ekonomiskā stabilitāte Austrumu un Dienvidu kaimiņu valstīs, lai tās tiktu galā ar vīrusa nodarītajiem postījumiem. Jo ātrāk kaimiņi varēs atgriezties pie normālas dzīves, jo ātrāk tur atkopsies ekonomika. Plašāk raugoties, tas ir Latvijas drošības interesēs.

„Viss notiek – labība aug, rapšis zied”

„Pašlaik priecājamies par labajiem laikapstākļiem,” saka Vārmes pagasta *Ezergaļu* īpašnieki Iveta un Dzintars Erdmaņi un stāsta, kā saimniecībai klājas.

ZEME 10 KM RĀDIUSĀ

Graudkopis Dz.Erdmanis par šo pavasari saka: „Pēc ilgiem laikiem ir gan mitrums, gan vēsums, un tas labībai ļoti patīk. Tā aug, un rapšis skaisti zied.” I.Erdmane turpina: „Nedaudz traucēja vēlās salnas, kas turējās ilgi. Visās rekomendācijās teikts, ka šajā laikā nevar mīgot un mēsot, jo arī augiem ir stress. Tādos apstākļos augu aizsardzības līdzekļi tik labi nestrādā. Siltā ziema mūs netraucēja, nezāles apkarojām jau rudenī, lai tās nenomāc labību, jo nezālēm veģetācija notika gandrīz visu silto ziemu. Labība bija pasargāta, rapšis nenosala.

Bet, kā mēdz sacīt, zemnieki var priecāties tikai tad, kad visa raža ir klētī. Vēl priekšā vasara. Atceramies, kas notika pagājušajā gadā Kabilē un Vānē, kad lielā krusa un vētra daudziem zemniekiem ražu izpostīja. Mēs varam darīt visu, bet dabas katastrofa vienā momentā var to izpostīt. Esam atkarīgi no laika apstākļiem. Tagad, protams, ir prieks – skatāmies uz skaistajiem rapšu un labības laukiem. Kas notiks rudenī, nezinām.

Rapsi audzējam 150 hektāros, un tas ir pietiekami, lai spētu to izaudzēt kvalitatīvi. Ziemas kvieši aug 710 hektāros, vēl nedaudz ir vasaras kvieši un auzas, kas paredzētas sēklai, jo nodarbojamies arī ar sēklkopību.”

Erdmaņi gandarīti, ka var kopt sava pagasta zemi. Iveta saka: „Mēs esam tie laimīgie, kuriem visa zeme atrodas Vārmē. Ir piedāvāta arī citviet, bet negribam tālu braukt, jo mums viss ir apmēram desmit kilometru rādiusā. Tāds modelis veidojies visus šos gadus, un mēs ļoti labi tūkstoj hektāru varam apkopt. Kopā apsaimniekojam ap 1100 hektāriem. Agrāk zemi arī nomājām, bet, kad bijām iekopuši, tad cits ņem un pārsola, tāpēc nomāt vairs negribam.”

VIENA KRUSA VAR IZPOSTĪT VISU

Par ražas pārdošanu I.Erdmane stāsta: „Daļu ražas esam jau fiksējuši biržās, bet visu nevaram, jo nezinām, cik nokulsim. Tā varam iekulties nepatīkšanās, jo laikapstākļi visu var izmainīt. Agrāk fiksāciju uzņēmās lielās firmas, tagad to ļauj darīt zemniekiem pašiem. Dzīve kļūst interesantāka.”

Dz.Erdmanis atceras: „Pirms diviem gadiem, kad bijām biržā noslēguši līgumu par pusi ražas, uznāca lielais sausums, un varējām nodot mazāk par pusi. Tad bija sankcijas.” Iveta piebilst: „Biržā cenas mainās katru dienu, jo tās ietekmē dažādi faktori: visas pasaules dabas katastrofas,

Graudkopji Iveta un Dzintars Erdmaņi priecājas par skaisti ziedošo rapša lauku.

Pagājušajā gadā modernizētā graudu kalte.

Ezergaļos pašlaik norit zemes kopšana.

„Darbinieki ir pazīstami, uz visiem var paļauties, un visi ir no Vārmes.”

tagad Covid-19 un naftas cena.”

Dzintars turpina: „Mēs patiesībā priecājamies, ja citā pasaules valstī uznācis sausums. Pagaidām cenas biržā turas tādas, kas mūs apmierina, bet, kas būs augustā, nevar zināt. Esam kooperatīva *Latraps* biedri, un tam nododam lielāko daļu ražas, bet strādājam arī ar *Dobeles dzirnavnieku* un *Baltic Agro*.”

Ezergaļu saimnieki atklāj, ka visi lauki ir apdrošināti. I.Erdmane: „Ar rapsi to darām jau vairākus gadus, jo viena krusa var paņemt visu ražu, sevišķi tad, kad rapšis ir gatavs. Ja uznāk tāda kā pagājušajā gadā, tad viss pagalam. Mums par laimi tā aizgāja garām. Sadarbojamies ar uzņēmumu *Bio-Venta*, un tas piemaksā par katru eļļas procentu. Jo ilgāk noturēsim un labāk nokulsim, jo lielāku naudu saņemsim.

Pašlaik rapša cena ir laba – 374 eiro par tonnu. Pagājušajā gadā saņēmām 390 eiro par tonnu, jo ražu turējām un pārdevām februārī. Protams, ir bijuši gadījumi, kad augustā cena ir liela, un tad šķiet, ka decembrī vai janvārī būs vēl augstāka, bet beigās par 20–30 eiro nokrītas. To visu nosaka pasaules ekonomika. Raža jāsa-

dala un jāpārdod ik pa laikam. Noteikti nedrīkst riskēt un visu pārdot sezonas sākumā vai beigās. Finansists vienmēr saka, lai aizmirstam par to, kas pārdots: ja pārdevām, tā tad vajadzēja naudu. Tas darījums, kas jau noslēgts, ir jāaizmirst.”

BITENIEKI PRIECĀJAS PAR RAPŠU LAUKIEM

I.Erdmane skaidro: „Ar miglošanu nav nemaz tik viegli, jo ir ļoti daudz vējainu dienu, un, ja ir tik daudz hektāru, nevar visu paspēt.” Dzintars turpina: „Rapsis jāmiglo pa naktis stundām – to var sākt darīt tikai ap desmitiem vakarā, jo jāsaudzē bites. Mēs ievērojam visus noteikumus. Bitenieki mums ir visapkārt, un viņi priecājas. Visus gadus ar bitēm viss bijis kārtībā – tās nav nomirušas, tāpēc bitenieki paši jautā, kur būs nākamais rapšu lauks. Kaimiņos dzīvoja ļoti labs bitenieks – izstāstīja, kā un ko vajag, kad var miglot un kad nevar.”

Dz.Erdmanis novērojis, ka kulšanas laiks tagad ir īsāks: „Pagājušajā gadā ražas laiks bija jau ap 20. jūliju. Agrāk varēja kult ilgāk, bet pēdējos gados tās ir 10–15 dienas, kurās viss jānovāc.

Tad jau vajag ļoti lielu. Pēc tam sākas lietavas.

Kad visi lielie lauku darbi padarīti, tad kopjam zemi: izlīdzinām to, novācam akmeņu kaudzes, taisām meliorāciju, veidojam tā, lai būtu skaisti. Ja kāds pleķītis sakārtots, ķeramiem pie nākamā. Mēs nevaram ne par ko sūdzēties. Vēl svarīgi, lai tiek sakārtoti lauku ceļi, un tas tiek darīts – paldies pašvaldībai. Tonnas tomēr ir lielas, kas pa šiem ceļiem jāpārved. Nodokļus maksājam labi un precīzi.”

STRĀDĀ VIETĒJE

Dz.Erdmanis stāsta, ka pagājušogad bijusi 20. jubileja kopš brīža, kad uzbūvēta Zviedrijas firmas *Tornum* kalte. „Toreiz tā bija pirmā Baltijā. Investējām, piebūvējām arī graudu torņus, palielinājām jaudu. Zviedru firma nāca pretī, un kalte tagad ir datorizēta. Zviedri arī bija priecīgi, ka 20 gadus viss labi gājis. Bijām domājuši organizēt pasākumu par godu šim notikumam, bet kulšanas laiks uznāca agrāk, un balle izpalika.” I.Erdmane piebilst: „Mēs esam investējuši kaltes kompleksā un noliktavās. Varam uzglabāt vismaz 4000 tonnu –

nav viss jāatdod *pīka* stundā, nav jāstāv garajās rindās. Operatīvi visu nokaltējam, izfīrām un pārdojam jau gatavu produkciju. Pēdējos graudus pārdevām pirms mēneša.”

Ezergaļos strādā astoņi darbinieki. Dzintars uzskata: „Svarīgi ir nodrošināt darbu visu cauru gadu, lai nebūtu jāatlaiz. Mums pieder arī meži – tajos ejam ziemā. Mums darbinieki ir ļoti labi.” I.Erdmane turpina: „Esam iesaistījuši arī ģimeni. Es esmu agronome, meitas vīram uzticēta graudaugu sēja, mēslošana un kulšana. Dzintars arī pats kulšanas laikā ir uz kombaina, tāpat viņa brālis strādā pie mums. Pagaidām tas ir atmaksājies – visi pazīstami, uz visiem var paļauties, un visi ir no Vārmes. Darbinieku maiņa ir ļoti maza.”

VĪRUS NEKO NAV APSTĀDINĀJIS

Zemkopji stāsta, kā ikdienu ietekmējusi Covid-19 pandēmija: „No vienas puses, tas nācis par labu, jo degvielas cena ir kritusies un beidzot mēs to jūtam. Arī minerālmēslu cena ir nedaudz zemāka, un lielai saimniecībai tas būtiski. Bet izjutām arī nelielu stresu – iegādājāmies dezinfekcijas līdzekļus, gumijas cimdus, mazgājām rokas. Paldies jāsaka valdībai, ka tā veiksmīgi tiekam ar slimību galā. Kaut gan atrodamies laukos, tāpat visiem ir sievas un bērni, pie mums brauc servisa pārstāvji, piegādātāji. Labi, ka visu varam nokārtot attālināti – kā Lauku atbalsta dienestā (LAD), Valsts ieņēmumu dienestā. LAD ir paraugs, kā jāstrādā e-sistēmā. Visiem vajadzētu ņemt piemēru, kā tā jāskārto. Nerodas pat jautājumi, jo viss ir skaidri un saprotami. Vēl vajadzētu izbeigt papīra pavadzīmes. Ceram, ka ar laiku tas mainīsies.”

MEIŅAS TURPINA LAUKU TRADĪCIJU

Arī abas Erdmaņu meitas darbojas savās saimniecībās turpat netālu. Jaunākā meita Marta ar savu draugu ir izvēlējusies bioloģisko darbības veidu – gaļas liellopu audzēšanu – un strādā arī par lietvedi lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīva *Latraps* Saldus nodaļā. I.Erdmane stāsta: „Mums bija tādi zemes gabali, kuros nekad labību neiesēsi. Tagad tur ir aploki gaļas lopiem. Tas labi, ka varējām zemi atdot meitai. Arī otrai meitai Signei ir neliela saimniecība – viņa audzē dējējvistas un no olām cep kūkas un cepumus. Mūsu saimniecībā paliek pāri smalkie graudiņi, un tos dod vistām. Signe vēl biedrībā *Darīsim paši!* Kuldīgā strādā ar *LEADER* projektiem. Mums ir arī divi burvīgi mazbērni.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

PĀRDOD

Pārdod **MAZDĀRZIŅU** d/b *Rumba*.
Tālr. 28690422.

KIA SPORTAGE, 2008, *automāts*,
TA.05.2021, cena 4700 eiro. Tālr. 29159691.

Sagatavo savu **SAMPO** kombainu
veiksmīgi ražas novākšanai! *SAMPO*
kombainu rezerves daļas: **SIKSNAS**,
SKRIEMEĻI, **PĪKI**, **SEGMENTI**,
REDUKTORI u.c. rezerves daļas.
ARMUSS uzsāk *SAMPO* kombainu izpla-
tīšanu Latvijā. Tālr. 29349640.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un noteksis-
tēmas no ražotāja. Cena no 5,50 EUR/m².
Tālr. 20211377.

SALDĒTAVU *Beko*. Tālr. 29727936.

GRĀMATAS: LP enciklopēdiju (12 gab.).
Tālr. 29326496.

Piena **DZESĒTĀJU RTF 200**; gaļas
AITAS. Tālr. 20028875.

KVIEŠUS, miežus. Tālr. 29568938.

Pārdod pārtikas **KARTUPEĻUS**.
Tālr. 29443507, 29904653.

Šķirnes **TRUŠUS**. Tālr. 25322108.

Pārdod **ZIVJU MAZUĻUS** dīķiem, bez-
maksas piegāde. Tālr. 20008741.

SIA *Vēvers* pārdod priedes skaidu ku-
rināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena
120 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKE-
TES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar
piegādi Kuldīgā, 123,20 eiro par paleti.
Tālr. 20331463.

PĒRK

MAZDĀRZIŅU Kuldīgā. Tālr. 28728202.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29165063.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru,
vieglās automašīnas. Tālr. 26104984.

Vecus **MOTOCIKLUS** *Emka, K 750*,
Dņepr, IŽ, BMW, Jawa un citus; mopēdus,
motorollerus; rezerves daļas; dokumen-
tus. Tālr. 20334005.

Pērk senas **MUCAS**, darba instrumentus
un citas senas lietas muzeja vajadzībām.
Tālr. 29247670.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

MEŽUS, CIRSMAS. Veic meža inven-
tarizāciju. Tālr. 27866653.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠU-
MUS** visā Latvijā, cena no 1000 līdz
10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā.
Tālr. 26360308.

Skaldītu lapkoku **MALKU**.
Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās.
Tālr. 26544462.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimā-
lais apjoms 20 m³. Tālr. 20514042.

Pārdod skaldītu lapkoku **MALKU**. Gata-
vojam pēc vajadzīgā garuma un rupjuma.
10 berkubi – 250 eiro. Tālr. 29562735.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**.
Tālr. 28750000.

Skaldītu un kluču **MALKU**.
Tālr. 27195825.

Skaldītu **MALKU**, piegādā.
Tālr. 29428876.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumā
MALKU; skaldītu malku; 3 m garu meža
malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu lapkoku **MALKU**.
Tālr. 29974786.

MALKU – skaldītu un klučos.
Tālr. 27811870.

GRANTI, smilti. Tālr. 27101850.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**.
Tālr. 29142702.

Zirga **MĒSLUS**, piegāde. Tālr. 29974786.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJĻOPUS**.
Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

 SIA *Kurzemes Gaļ-
saimnieks* – **BUĻ-
ĻUS, GOVIS, TE-
LES**. Tālr. 63454845,
29427543, 26569362.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā:
Kuldīgā, Planīcas ielā 7a, tālr. 25200298;
Skrundā, Liepājas ielā 4, tālr. 25321178.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā,
braucu klāt. Tālr. 26284210.

VĪNGLIEMEŽUS. Tālr. 28165191.

Briežu **RAGUS**. Braucu pakaļ.
Tālr. 29886349.

Dārgi pērk apaļas un ovālas necaurspīdi-
ga **DZINTARA** krelles. Tālr. 20323336.

MONĒTAS, nozīmes, pulksteņus, porce-
lānu, kara atribūtiķu u.c. Tālr. 26864735.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina
pieteikties A, B, BE, C, CE, D kategorijas,
95. koda kursiem. Sākums 16. jūnijā.
Sīkāka informācija pa tālr. 29182826,
29491388.

10. jūnijā 10.00–12.00 Kuldīgā,
PVA centrā (pasta 2. stāvā),
pārdos un labos **DZIRDĒS
APARĀTUS**.

Plīts, sildmūru, apaļo, podiņu krāšņu
MŪRNIKS-RESTAURĒTĀJS.
Tālr. 25867194.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic
dažādus būvdarbus, dokumentācijas
noformēšanu. Tālr. 29705025.

MAINĀM JUMTU, remontējam, siltinām
fasādi, kosmētiskais remonts, materiālu
piegāde. Tālr. 25300993.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS**,
STIGOŠANA, DASTOŠANA.
Tālr. 28358514.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi:
meža inventarizācijas lietu izgatavoša-
na; mežaudzes novērtēšana; cirsmu
dokumentācijas sagatavošana; īpašuma
robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana.
Tālr. 27226777.

Piegādājam kurināmās **KOKSKAIDU
GRANULAS** Kuldīgā un Kuldīgas nova-
dā. Tālr. 25465646.

Sniedz **EKSKAVATORA** pakalpojumus.
Tālr. 28690422.

MINIEKSKAVATORA pakalpojumi.
Tālr. 29507986.

Piedāvājam ķēžu **EKSKAVATORA**
(5,5 tonnas) pakalpojumus. Tālr. 26046209.

Piedāvā frontālā **TRAKTORA** ar piekabi
(16 m³) pakalpojumus. Vedam granti,
melnzemi u.c. lietas. Paši uzkrājam.
Tālr. 26046209.

TRIMERĒ un pļauj zāli. Tālr. 22103332.

PĻAUJ zāli un krūmus. Tālr. 28958135.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**.
Tālr. 29605105, 28205914.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

KAPU PIEMINEKĻI Dzirnavu ielā 42.

**PIEMINEKĻI, FUTRĀĻI, SĒTI-
ŅAS** Baložu ielā 6 (blakus pastam).
Tālr. 28666270.

MEKLĒ DARBU

Ir pieredze **DENDROLOĢIJĀ** un ziem-
ciešu audzēšanā. Tālr. 29629185.

Visss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

PATEICĪBA

Sirsniņi pasakāmie visiem radiem, draugiem un kolēģiem par labajiem vārdiem, atbal-
stu un kopābūšanu, JOLANTU MEDĪŅU mūžībā aizvadot. Īpašu paldies vēlamies teikt
mācītājam Viesturam Pirro par izvadīšanu.

Piederīgie

LĪDZJŪTĪBAS

*Es zvaigznes kāpšu raudzīt debesīs,
Es tālu ceļu iešu...*

/E.Vēciņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
GUNDARA piederīgajiem.

Bijušie klasesbiedri

*Nav tādu vārdu,
Ar ko izsmēlt bēdas*

No sirdīm, kas sāpēm pielijušas.

/Ā.Elksne./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Sarmītei,
māmulīņu smilšu kalniņā pavadot.

PII *Ābelīte* kolektīvs

*Vakarzvaigzne mirgo klusi,
Sirds nu mieru atradusi.*

/A.Lūsis./

Skumju brīdī esam kopā ar Veltu
Guniku, vīru zaudējot.

SIA *Kuldīgas tekstils* kolektīvs

*Klusa paliek māja, sēta,
Klusa tēva istabiņa:
Nav vairs tēva mīļo soļu,
Nav vairs tēva padomiņa.*

/T.dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību un skum-
ju brīdī esam kopā ar Guniku ģimeni,
vīru, tēvu, vectēvu, krusttēvu un brāli
VALDI GUNIKU aizsaulē aizvadot.

Aina, krustmeita Kitija, Nikola, Lauris,
Sintija, Adrians, Alda, Artūrs, Alekss
un Alens

*Par vienu cilvēku tuvāko
Tev tagad mazāk būs.*

Sirds zaudēto

Līdz mūža galam neatgūs.

/J.Osmanis./

Veltīju, izsakām tev mūsu visdziļāko
līdzjūtību.

Anita un līniju meitenes

*Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama;
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņa.*

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Lilitai Mačtamai,
māmiņu mūžībā pavadot.

VDPK *Bandava*

*Ne rokas aptvert var, ne sirds,
Ne prāts.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Jansonu ģimenei
un tuviniekiem.

Kaimiņi *Zemdegās, Dālderis,
Saulgriežos, Madarās, Silāvās,
Sprīdīšos*

*Es neesmu tālu. Vienkārsī ceļa otrā
pusē. Tu redzēsi, viss ir labi.*

/Šarls Pegī./

Sērās noliecam galvas, no AGRITAS
ŠPICERES atvadoties.

Iedzīvotāji Smilšu ielā 8, 8a

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu puteni, bērzos,
Zvaigznēs un bērnos savos.*

/Ā.Elksne./

Skumju brīdī izsakām visdziļāko
līdzjūtību Magdalēnai, mammai un
brālīšiem, tēti aizsaulē aizvadot.

Alsungas PII *Ezīšu* grupiņas bērni,
vecāki un audzinātājas

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Artūram
un Gundaram, māmiņu un vecmāmiņu
pavadot mūžības ceļā.

Reimaņu ģimene

*Klavē mana dvēselīte
Pie Dieviņa namdurvīm,
Celies, Dieviņ, aun kājiņas,
Laid iekšā dvēselīti.*

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Sanitai, brāli
mūžībā pavadot.

Filiāles *Gudenieki* kolektīvs

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt.*

/I.Mežnora./

Skumstam un izsakām visdziļāko
līdzjūtību Ivetai, Ilzei, Ērikam, Elīzai,
Ligitai un pārējiem tuviniekiem,
AIVARU mūžības ceļā aizvadot.

Dimantu ģimene

VAJADŽĪGI

SIA **INESES TORTES** (41203044140)
meklē **ŠOFERI** trim darba dienām ne-
dēļā. Neto alga no 450 līdz 540 EUR +
bonusi. Tālr. 27490190.

DARBS Vācijā gaļas kombinātā. Stun-
das likme 9,35 eiro, nodrošinām ceļu
un dzīvošanu Vācijā. Sīkāka informā-
cija pa tālr. 20227843, SIA *ALMA M*,
40003543608, lic. nr. 22/2017.

Atceļot ierobežojumus valstī no 1. jūnija,

**E.Vignera Kuldīgas mūzikas skola
rīko audzēkņu uzņemšanu.**

Gaidīsim 8., 9., 10. jūnijā no 17.00 līdz 19.00 mūzikas skolā.
Prasības: dziedāt divas dziesmas, vēlams, vienu tautasdziesmu.

TIEKAMIES!

Informācijai tālr. 26021992.

<https://likumi.lv/ta/id/313191-par-arkartejas-situacijas-izsludinasanu/>

 (Baznīcas ielā 32, Kuldīgā) **PIEDĀVĀ:**
**Āzijas virtuvi, plašu
dzērienu karti, desertus.**
Darba laiks: P., O., T., C., Sv. – 11.00–21.00,
P., S. – 11.00–23.00.
Piegādājam arī uz mājām, tālr. 29395170.

VĀRDADIENAS

No 6. līdz 13. jūnijam
 6. Ingrīda (3259), Ardis (63)
 7. Gaida (1105),
 Arnis (4568), Arno (192)
 8. Frīda (99), Frīdis (19),
 Mundra (11)
 9. Gita (2760), Ligīta (3220)
 10. Malva (9), Anatols (16),
 Anatolijs (6907)
 11. Ingus (1980),
 Mairis (805), Vidvuds (40)
 12. Ija (370), Lenora (6),
 Nora (1247)
 13. Ainārs (3762), Uva (35),
 Zigfrīds (244)
Populārākie: Ingrīda un Anatolijs.

Lai sākas ar i

Ingrīda Zadvinska, ārsta palīdzē:
 – Zinot, ka mans brālis ir Indulis un brālēnam Ivaram un māsiņai Ilzei ir vārdi, kas sākas ar burtu i, droši vien arī man tāds tika ielikts, vadoties pēc šāda principa. Mēs ar brālēnu un māsiņu vecākiem kā uz sacensībām dzimām ik pēc gada. Viņiem abiem uz i tika īsie vārdi, mums – garie. Man vārds patīk. Kad biju maza, ar to bija grūtāk, jo vārds ir pasmags, paskarbs. Nekā īsti to nevar pārvērst mīļvārdu. Tētis reizēm mēdza saukt par Ingu, bet tad apcirtos un teicu, ka jāsauc īstajā. Ja reiz devuši tādu kārtīgu, stipru un garu vārdu, lai tadā arī uzrunā! Skolā pāris reizi kāds ir centies mani pakaitināt un nosaukt par grīdu, bet nekā briesmīga – diskomfortu tas nav radījis. Es Kuldīgā pazīstu vairākas mediķes, kurām vārds ir Ingrīda, bet vispār tas nav ļoti populārs.

Ingrīda Zadvinska ar saviem miluļiem Tūju un Riku.

JOKI

– Dārgā, man darbā piešķīra prēmiju!
 – Malacis!
 – To visu iztērēju, lai nopirktu tev puķes!
 – Idiots!

.....
 Priekšnieks jautā padotajam:
 – Cik laika nepieciešams, lai viss būtu gatavs jau pēc pusotras stundas?

.....
 Saka – naudu labāk tērēt iespaidiem, nevis mantām. Tāpēc es nopirku iespaidīgu alus daudzumu.

.....
 Īsto tējas garšu tu saproti, kad mājās beidzas cukurs.

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas nodaļā no 27. maija līdz 3. jūnijam piedzimušas piecas meitenītes un trīs puikas.

Bērniem doti šādi vārdi: Diāna Emīlija, Karīna, Rebeka, Tifānija, Lelde, Henrijs Deniss, Ričards, Jēkabs.

Dziedniece Sāra

• Dziedināšana
 • Pareģošana
 • Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)
 Tel. pierakstam 26381988
Pieņems Kuldīgā 16. jūnijā.

Viss par reklāmu Kurzemniekā!
 Tālrunis 63324881.

JŪNIJA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no Kurzemnieka numuriem un līdz 8. jūnijā 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Cik audzēkņu šogad beigs Kuldīgas mākslas skolu?

Atbilde. Atbalstot Latvijas Restorānu biedrības akciju, ēdināšanas uzņēmumu darbinieki sešos vakarā sit katlus.

Pareizi atbildējuši: Rasma Stepe, Guntars Pirtnieks, Anda Pirtniece, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Aija Usne, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Indra Grandava, Gunta Grundmane.

KULDĪGAS NOVADA PAŠVALDĪBA (90000035590)
 izsludina konkursu uz vakanto pašvaldības aģentūras **Sociālais dienests DIREKTORA AMATU**.

Prasības:

- ♦ augstākā izglītība sociālajā darbā, vadītzinībās vai tiesību zinātnēs (magistra grāds tiks uzskatīts par priekšrocību);
- ♦ vismaz trīs gadu pieredze sociālajā darbā vai divu gadu pieredze vadības darbā;
- ♦ valsts valodas prasme augstākajā līmenī atbilstoši Valsts valodas likuma prasībām;
- ♦ labas prasmes darbā ar informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, t.sk. prasme strādāt ar datoru pieredzējuša lietotāja līmenī;
- ♦ sociālās nozares normatīvo aktu pārziņāšana un orientēšanās situācijā sociālajā jomā valstī;
- ♦ prasme lietot teorētiskās zināšanas sociālās jomas metodiskā darba jautājumos un prasme sagatavot sociālo jomu regulējošus pašvaldības normatīvos aktus;
- ♦ stratēģiska domāšana, labas prezentēšanas, komunikācijas un organizatoriskās prasmes;
- ♦ precizitāte un augsta atbildības izjūta;
- ♦ spēja strādāt patstāvīgi, noteikt prioritātes un plānot ikdienas darbus.

Konkursa pretendentiem jāiesniedz:

- ♦ motivēta pieteikuma vēstule;
- ♦ dzīves apraksts (CV), norādot arī kontaktāruna numuru;
- ♦ augstāko izglītību apliecināšu dokumentu kopijas vienā eksemplārā;
- ♦ valsts valodas (ja izglītība nav iegūta valsts valodā) un svešvalodu zināšanas apliecināša/-u dokumenta/-u kopija/-as;
- ♦ pretendenta redzējums (ne vairāk kā divas A4 formāta lapas) par aģentūras darbību turpmākos trīs gadus.
- ♦ Pretendentam ir tiesības iesniegt arī citus dokumentus, kurus viņš uzskata par svarīgiem.

Darba samaksa 1314 EUR mēnesī pirms nodokļu nomaksas.

Pieteikšanās līdz 2020. gada 13. jūnija 12.00.

Pretendentus aicinām iesniegt dokumentus slēgtā aploksnē ar norādi **Kuldīgas novada pašvaldības aģentūras „Sociālais dienests” direktora amata konkursam sev ērtākā veidā:**

- klātienē iesniegt Kuldīgas novada pašvaldībā, Baznīcas ielā 1, Kuldīgā, LV-3301;
- pa pastu (par derīgu tiks uzskatīts tas pieteikums, uz kura aploksnēs būs 2020. gada 13. jūnija pasta zīmogs);
- elektroniski e-pastā: dome@kuldiga.lv.

Informācija pa tālr. 63320216.

Ar konkursa nolikumu var iepazīties Kuldīgas novada pašvaldības oficiālajā mājaslapā www.kuldiga.lv.

IEPAZĪSTI! IESTĀJIES! IEGŪSTI LABU IZGLĪTĪBU!

Profesionālās izglītības kompetences centrs

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums

uzņem audzēkņus ar š.g. 1. jūniju:

pēc 9. klases

(mācību ilgums – 4 gadi):

- pavārs,
- konditors,
- automehāniķis,
- loģistikas darbinieks,
- stila mēbeļu modelētājs,
- tūrisma pakalpojumu konsultants,
- viesu uzņemšanas dienesta speciālists.

pēc 12. klases

(mācību ilgums – 1,5 gadi)

bez vecuma ierobežojuma:

- pavārs,
- SPA speciālists,
- mēbeļu galdnieks,
- spēkratu mehāniķis,
- pārtikas produktu ražošanas tehniķis,
- gaļas un gaļas produktu ražošanas tehniķis.

Pieteikšanās elektroniski www.kuldigastehnikums.lv vai klātienē darba dienās 8.00–16.00 Kuldīgā, Liepājas ielā 31, iepriekš piesakoties pa tālr. 63324082 vai 25631181.

SKRUNDAS NOVADA PAŠVALDĪBA (90000015912)

izsludina pieteikšanos uz amatu

BĀRIŅTIESAS LOCEKLIS (Rudbārzu pagastā)

(mēnešalga 543,00 EUR).

Ar amata kandidātām izvirzītājām prasībām var iepazīties Skrundas novada pašvaldībā vai mājaslapā www.skrunda.lv. Pretendentiem pieteikties līdz 2020. gada 11. jūnijam (ieskaitot), sūtīt norādītos dokumentus: Raiņa ielā 11, Skrundā, Skrundas novadā, LV-3326, vai e-pastā: dome@skrunda.lv ar norādi **Bāriņtiesas loceklis**.

Sīkāka informācija pa tālr. 63331298, 28306821

(Antra Eisaka, bāriņtiesas priekšsēdētāja).

LOGI UN DURVIS

Līgo atlaides logiem

līdz 38%

Akcija līdz 30.06.2020.

• ŽALŪZIJAS

• GARĀŽU VĀRTI

• METĀLA DURVIS

• PRETINSEKTU SIETI

• PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15.

www.montaznieksde.lv

Tel. / fax 63323281, mob. 26179829

MONTĀŽNIEKS DE

SIA «Vika Wood»

kokzāģētava **PĒRK**

egles un priedes zāģbaļķus.

Sīkāka informācija pa tālruni 26443376.

Papildu informācija www.vikawood.lv.